ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

AUGUST 6, 1965 — No. 709 — 20th YEAR OF PUBLICATION

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

SOCIALE VRAAGSTUKKEN IN DISCUSSIE

door Paul Tameling

Nu president Johnson "the Great Society" heeft aangekondigd, komt de discussie over sociale vraagstukken weer op gang. Zelfs in diverse kerkelijke bladen, b.v. *Reformed Journal* en *Torch and Trumpet* wordt over dit onderwerp geschreven.

Onder de schrijvers en 'voices' bevinden zich voorstanders van de voorgestelde sociale voorzieningen, zoals medical care en anti-poverty law, en personen die de nieuwe koers beschouwen als een stap in de richting van het socialisme.

Er dreigt m.i. het gevaar dat de discussie in een 'touwtrekken' verloopt waar de krachten worden gemeten. Het is een enigszins vreemd 'spel' voor broeders van éénzelfde huis. Elkaar beschuldigen als socialist of individualist lijkt mij allesbehalve bevorderlijk voor een rustige en gedegen bezinning op de sociale problemen van onze tijd.

Het zijn de tegenstanders van de sociale plannen die herhaaldelijk voor individualisten worden uitgemaakt. Het zijn de mensen die alleen maar uit zijn op hun eigen belang, zo wordt er gezegd. Hun critiek op sociale voorzieningen zou voortkomen uit de keiharde theorieën van het 19de eeuwse liberalisme en een uitvloeisel zijn van de laissez faire politiek, alsof de tegenstanders met instemming de 'slogan' zouden voorstaan "the *Lord takes care of those who take care of themselves*". Het schijnt mij toe dat de tegenstanders op deze manier onrecht wordt aangedaan. Want het ontbreekt velen van deze mensen niet aan behulpzaamheid. Ze geven graag voor de kerk. Ze staan direct klaar om voor een goed doel te collecteren. We kunnen deze 'individualisten' moeilijk als egoïsten brandmerken.

Maar waarom becritiseren deze mensen zo heftig the Great Society? Wat is hun *motief?* Als ik hen goed begrijp dan komt het voornamelijk op het volgende neer.

Het is de plicht van ieder individueel hard te werken om aan de kost te komen. Zij beschouwen 'the struggle for life' als een eer. Zij vinden het helemaal geen schande om de tering naar de nering te zetten. Wanneer iemand echter hulp nodig heeft dan moet hij geholpen worden. Daaraan wordt niet getwijfeld. De hulpverlening is echter niet de taak van de *staat.* Dat moeten particuliere organisaties doen. De Staat heeft alleen toe te zien op de handhaving van het recht. Zij heeft een *juridische* taak.

Daar komt nog iets bij. Vrijwillige hulpverlening — hulpverlening via belasting kan men moeilijk vrijwillig noemen — stimuleert de liefde, het saamhorigheidsbegrip, het verantwoordelijkheidsbesef. Zij heeft dus een *morele* waarde. Wanneer de Staat deze taak overneemt wordt de hulpverlening een *bedrijf.*

De liefde vermechaniseert. Als de Staat voor Sinterklaas gaat spelen dan ebt alle verantwoordelijkheid en initiatief weg. Kijk maar eens naar de welfare-klanten, zo zegt men dan. Onlangs stond er in de *Grand Rapids Press* te lezen dat het geld bij het bureau van de welfare *per taxi* werd opgehaald. U kunt zich voorstellen dat de ijverige Grand Rapiders bij het lezen van dit bericht behoorlijk 'aangebrand' waren. Dat krijg je van al die welfare. Het kweekt mensen zonder ruggegraat.

Dit is, als ik me niet vergis, ongeveer de gedachtengang van de tegenstanders. Dit is hun motief.

Het is m.i. van belang om dat *motief* in het oog te houden. Temeer omdat dit motief in de discussies veelal op de *achtergrond* blijft. De tegenstanders spreken hoofdzakelijk over het dreigende socialisme, wat ze een zusje van het communisme noemen; ze beweren dat de hulp mensen lui maakt, enz. enz. Men bereikt niet veel wanneer men hierop probeert te antwoorden met een *logisch* betoog, zolang men niet doordringt tot het motief. Men kan zeggen dat alle sociale voorzieningen niet *per sé* socialistisch zijn. Men kan Kuyper citeren en wijzen op zijn sociaal programma. Het haalt allemaal weinig uit, zolang men het motief van de tegenstander niet onder de loupe neemt.

In het *algemeen* spelen motieven een belangrijke rol in ons leven. Zij bepalen ons denken en handelen. Er is heel wat kortsluiting ontstaan onder mensen door het gebrek aan inzicht in de 'verscholen' motieven. Daarom moeten we eerst het motief trachten te vinden. Dit motief kan op zichzelf heel gezond zijn of goede elementen bevatten. Om eens een voorbeeld te noemen. Er zijn dominees die bij elke bewering in hun preek een tekst noemen om hun bewering gezaghebbend te maken. Het gevolg is dat de gemeente een parade van teksten aan zich voorbij ziet trekken zodat de centrale boodschap bedolven geraakt onder de stapel teksten. Nu kan men de *methode* becritiseren, maar de dominee zal zich waarschijnlijk niet veel van de critiek aan trekken, omdat zijn motief, dat God Zelf aan het woord moet, onaangeroerd blijft. In dit geval is het motief uitstekend. Toch keuren we de methode af. Wij zullen eerst tegen de dominee moeten zeggen, dat wij het *natuurlijk* met zijn motief eens zijn, maar graag verandering zagen in zijn methode. Waarschijnlijk wil hij dan wel luisteren.

Wat nu de 'individualisten' betreft zullen we eerst naar hun motieven moeten luisteren alvorens we ingaan op hun methoden. Naar mijn *bescheiden* mening is dit de zwakte van de artikelen in *Reformed Journal.*

Wat het motief van de tegenstanders betreft, is het ongetwijfeld juist dat een teveel aan staatsbemoeiïng de moraal van een natie schadelijk beïnvloedt. Wanneer vadertje Staat teveel bevadert groeien de kinderen nooit op tot zelfstandige volwassenen. Wij mogen dit element niet veronachtzamen. Enkele jaren geleden is er door psychologen in Zweden — *het* land van ver doorgevoerde sociale voorzieningen — op gewezen dat het sociale stelsel het morele welzijn van het Zweedse volk ondermijnt. Dit is zeer begrijpelijk.

Maar . . . een leven dat voortdurend dreigt in te storten onder de zorg voor het dagelijks bestaan is eveneens een bedreiging voor de moraal van de mens. Zorg en zorgeloosheid kunnen beide de mens geestelijk breken. Terecht bidt Agur:

> Twee dingen vraag ik van U, onthoud ze mij niet, voordat ik sterf: houd valsheid en leugentaal verre van mij, *geef mij armoede noch rijkdom,* voed mij met het brood, mij toebedeeld; opdat ik, verzadigd zijnde, U niet *verloochene* en zegge: Wie is de Here?
>
> noch ook, verarmd zijnde, *stele* en mij aan de naam van mijn God vergrijpe.
>
> Spreuken 30:7-9.

MILITAIR-MUZIKALE HULDE VOOR RIDDER M.W.O.

Het Trompetterscorps van de Cavalerie heeft in Den Haag een muzikale hulde gebracht aan de oudste Ridder Militaire Willemsorde in Nederland. Het is de 87-jarige heer M. Cohen, die deze dapperheidsorde al 65 jaar bezit. De foto toont de heer Cohen temidden van een grote kring muzikanten.

Het komt terdege op de *vorm* aan waarin hulp wordt geboden. Want hulp is nodig voor de 'zwakken' — om een Bijbelse term te gebruiken — opdat ze niet onder de voet worden gelopen door de massaliteit van onze maatschappij. Het gevaar om bekneld te raken tussen de 'power groups' is evenmin denkbeeldig als het gevaar om op het gespreide bedje van de Staat in slaap te vallen. Wij mogen niet vergeten dat de structuur van onze maatschappij totaal is veranderd. Wat heeft de industrie een vlucht genomen. Zoals de boer van het weer afhangt, zo hangt een groot gedeelte van de mensen af van de welvaart van de industrie. Wanneer de kolenmijnen geen dienst meer doen, staan er duizenden mensen op straat; is er geen inkomen voor hun gezinnen, die toch moeilijk hun eigen huis kunnen verlaten om ergens anders een nieuw levensbestaan te zoeken. Wanneer hier niet wordt ingegrepen dreigt er armoede. Om die armoede te voorkomen moet men naar nieuwe mogelijkheden zoeken. Men kan natuurreservaten opzetten. Hiervoor is echter geld nodig, zeer veel geld. Dat kunnen de slachtoffers zelf niet bekostigen. De enige mogelijkheid is hulp van anderen. Met andere woorden: de Staat moet helpen. Dergelijke gevallen zijn er legio. Denk eens aan de twee miljoen (!) boeren die er teveel zijn in Amerika. Dat is een probleem dat door vrijwillige organisaties niet in een handomdraai kan worden opgelost.

Zo zijn er vele problemen. Neem b.v. het probleem van de onechte kinderen. Velen zeggen dat wanneer je de moeders geld geeft er aanleiding wordt gegeven om in het kwaad te volharden. Maar wat zou er gebeuren wanneer deze kinderen niet werden geholpen? Zou de 'crime' zich nog niet meer uitbreiden? Ik geef toe, dat dit moeilijke problemen zijn. Wij zouden graag onze belasting voor betere doeleinden willen gebruiken. Toch mogen wij als Christenen niet vergeten dat we de zonde en haar gevolgen niet kunnen *uitbannen.* Het is onze taak om de zonde te *beperken.*

De vraag is nu: Ligt hier een taak voor de Staat? In een ingezonden stuk in *Torch and Trumpet* (d.d. april, 1965) beweert iemand onder de titel "Socialism is not the answer", dat het de taak van de individu is om goed te doen (lief te hebben). Socialisme leert, volgens de schrijver, dat de Staat Christus' gebod om goed te doen (Matth. 7:12) in praktijk moet brengen.

> "At least two flaws mar this argument. First, in no instance does Christ advocate the use of coercion in affording to fellow-man what one expects in return. Second, and very closely related to the illegitimacy of coercion, is the fact that at no time was Christ speaking to governments when He summarized the tables of the law. To be sure, governments may not violate moral principles, but Christ was addressing individuals when he demanded love. Love dwells in the heart, and no institution or group of men has a heart. Even the Church exercises mercy because it consists of individuals who have received new hearts from God and therefore love God, one another, and all men."

In verband met de nadruk op 'love', die eigenlijk alleen tot de Christenen wordt beperkt, zegt de schrijver over de taak van de Staat het volgende.

> The Government may indeed levy taxes but never for purposes that go beyond the functions ascribed to the government by the *Word of God* (italics mine). The levying of taxes for such purposes (anti-poverty, I suppose) is theft.

Want de taak van de Staat is volgens Romeinen 13:

> Here is a clear statement (Rom. 13:3, 4) of the limited functions of the government. Obviously, according to Scripture government has no business other than the *maintenance of justice* and the *protection of citizens* in the doing of good. Loving the neighbors is the responsibility of the individuals."

Ik twijfel geen ogenblik aan de 'sincerity' van de schrijver. Zijn bezorgdheid over toenemend socialisme in Amerika deel ik ten dele. Ook waardeer ik het dat de schrijver de Bijbel niet uitsluitend als een 'kerkboek' beschouwt. De vraag is echter of de bijbelse boodschap betreffende sociale problemen juist is weergegeven. Op dit punt ben ik het allesbehalve met de schrijver eens.

Wanneer we de Bijbel als leidraad willen gebruiken voor sociale maatregelen zullen we zeer voorzichtig te werk moeten gaan. De Bijbel is geen handboek voor de politiek. Zij schrijft geen burgerlijke wetten voor welke in onze maatschappij moeten worden gehoorzaamd. De heer C. Smeenk schrijft dan ook terecht in *Christelijk-Sociale Beginselen:*

> Het is volkomen waar, dat de Schrift geen wetboek is, geen handleiding voor staatsrecht of sociale politiek; dat zij niet geeft een systeem, een stelsel, dat voor alle tijden is aan te bevelen. Maar wèl bevat ze *beginselen* (blz. 45).
>
> En stellig moet ook aandacht geschonken aan de door God Zelf aan Israël gegeven wetgeving. Evenwel, daarbij verlieze men niet uit het oog:
>
> 1. de geheel bijzondere positie van het Israëlitische volk;
> 2. dat oud-Israël leefde onder de Theocratie;
> 3. dat ook de goddelijke wetgever in Israël rekende met tijden en omstandigheden, met de "hardigheid der harten".
>
> Gezocht moet worden naar de *algemeene* Gods-gedachte, die zich manifesteert in bepaalde, tijdelijke regelingen en in speciale, slechts voor Israël volledig geldende, voorschriften." (blz. 46.)

Hoewel de Bijbel dus geen politiek studieboek is, zijn de sociale wetten daarom toch geen museumstukken .Want de algemene beginselen manifesteren God's wil; ook voor het sociale leven.

"De Mozaïsche wetgeving," zo vervolgt de schrijver, "streeft kennelijk naar het voorkomen van scherpe tegenstellingen en conflicten tussen de volksgenoten."

> Wij wijzen slechts op de bepalingen inzake het jubeljaar, op het Sabbatsjaar, waarin ten bate van de nooddruftigen het land braak moest liggen; op de *verplichting* van de bijdragen ten behoeve van de armen, die ook het *recht* hadden van nalezing en zaadoogsten; op Deut. 16:11, waarin aan de weduwen en wezen het *recht* wordt verleend om mee aan te zitten aan de dankmaaltijden voor de oogst; op verbod van arbeid na zonsondergang." (blz. 46.)

Hieruit blijkt duidelijk dat God ook belang stelt in het sociale leven. Zijn redding omvat ook de onderlinge verhoudingen. Hoe kan het anders? De mens is geen op zichzelfstaand wezen. Hij leeft in een gemeenschap waarin God zelf hem heeft geplaatst. In die gemeenschap heerst God's wet. Voor de niet-Christenen evengoed als voor de Christenen (Rom. 1:19; 2:15, 16). Daarom is het onjuist om de taak van de Staat te beperken tot het handhaven van recht en orde.

> Door het gevolg van de zonde hield ook de natuur om ons heen op *normaal* te zijn. Vandaar, dat overheid en staat zich niet enkel als doel kunnen en mogen stellen om misdaad te keeren en recht te handhaven, maar ook heel anders, om de vernieling in de natuur aangebracht, zoo hygiënische bij den mensch zelf, als ordenend bij zee en stroom en wind te keer te gaan. Het leven heeft ook nog een heel anderen kant dan het puur juridische. Ziel en lichaam is de mensch. Er zijn schatten, die alleen de geest grijpt, maar ook schatten van gezondheid of goud, die aan het physische element hangen; en, tegen alle ijdel

(Vervolg op pag. 2)

Onze Beste Wensen

On July 3rd, 1965, Ted S. Bootsma, of Hamilton, Ontario, and Corrie Span, of Kingston, Ontario, were united in marriage in the Second Christian Reformed Church of Toronto. The Rev. Mr. John J. Byker officiated. The present address of Mr. and Mrs. Ted Bootsma is 77 Paisley St., Guelph, Ont. (Photo by Mr. Swanink)

On June 18, 1965, Margareth Dykxhoorn, daughter of Mr. and Mrs. D. C. Dykxhoorn, of Ostrander, Ontario, and Herman J. Bremer, son of Mrs. J. Bremer and the late Mr. J. Bremer, of Aylmer, Ontario, were united in marriage, in the Christian Reformed Church of Aylmer, Ont. Rev. Carl D. Tuyl officiated.

Drs. Johan D. Tangelder and Miss Helen L. Feasby, R.N. were united in marriage on May 29th, 1965, at 2 o'clock, in the Uxbridge Baptist Church, Uxbridge, Ont. Rev. John VanHarmelen of the Hebron Christian Reformed Church of Oshawa, Ontario officiated at the wedding. The couple will reside in Grand Rapids as the groom will take up further studies at Calvin Theological Seminary.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Misschien heeft er al iemand gesputterd: waar blijft die Saskia nu weer, met haar brieven en praatjes? Wel, hier is ze dan, bruin als mahonie na een vacantie met schitterend weer in een schitterende omgeving. Want, mensen, wat hebben we toch een heerlijk land! Inderdaad, zoals Oscar Brand van de T.V. het uitdrukt: "something to sing about, this land of ours".

Het is me een raadsel, dat zoveel geboren en getogen Canadezen niet trotser op hun vaderland zijn. Ik ben slechts een namaak-Canadeesje, maar als we door dit land reizen met zijn meren en bossen, bergen en prairies, dan gaat mijn hart open. Dan zeg ik met die andere zanger: How great Thou art! Wie de Schepper wil kennen uit het werk van Zijn handen, behoeft maar door ons Canada te trekken. Als hij nog niet ingekapseld is door vernuftige theorieën, zal hij een snaar voelen trillen: antwoord van zijn besef, dat schoonheid en vrede hun oorsprong hebben buiten deze wereld.

Nu keek ik voor ditmaal wel met bijzondere attentie. Als zovele immigranten heeft ook ons gezin deze zomer gasten van overzee. Dan weet U het wel! Dat Saskia een poosje onder de Schemerlamp weg was, kunt U op hun rekening zetten. Wel werd de correspondentie achter de schermen afgehandeld. En wat leuk, dat enkele jongelui me reeds terug schreven om te vertellen, dat ze erin geslaagd waren om via onze rubriek een penvriendschap aan te knopen. Ik haalde jullie brieven bij thuiskomst van het postkantoor. Bedankt, hoor.

Nog even een antwoordje. Voor N.V.: Fijn, dat je zo'n gezellige correspondente gevonden hebt! En dan te weten, dat ik over jou nog het meeste gepiekerd heb, bang, dat er geen geschikt adres voor je was. Het beste gewenst en voortaan geen bezoek aan die put meer! Voor G.V.: Met belangstelling zie ik uit naar nader bericht van jou. Mocht deze poging op niets zijn uitgelopen, dan wil ik hier een tweede oproep voor je plaatsen. — Tot zover de Penpal Club. Nu liggen hier nog een paar brieven, die me ongeduldig aangluren, zo op de manier van: what about it, huh? Ik wilde deze niet persoonlijk beantwoorden, omdat de inhoud vermoedelijk al onze lezeressen interesseert.

Het was voor mij een verrassing, dat er na afloop van ons gesprek over deelname aan de Wereld Vrouwengebedsdag nog zo'n hartig commentaar van enkele dames binnenkwam. Ze schreven min of meer in dezelfde richting: begonnen hun brief met een woordje van instemming, maar — en dat vond ik zo merkwaardig — gingen dan onmiddellijk door met te wijzen op andere dingen in ons kerkelijk leven. Alsof zij eenparig van oordeel waren, dat iemands standpunt in bovengenoemde zaak slechts een symptoom is van haar/zijn levenshouding als Christen, in het algemeen. Wat het zeer wel wezen kan.

Als eerste laten we aan het woord Mrs. V. uit het zuiden van Alberta. Zij schreef: "Wat U daarbij zei, raakte een zaak, die sinds mijn emigratie scherper is komen te staan. Waarom zijn de Chr. Reformed (gereformeerde) broeders zo zelfverzekerd, dat hun kerkgemeenschap de enig ware is? Wordt door die houding de blijde boodschap beter uitgedragen aan onze naaste? Waarom zijn wij in Canada? Om ons eigen geestelijk leven angstvallig te bewaren, of om getuigen te zijn? Hoe kunnen we onze naaste bereiken, als onze houding uitwijst, dat we andere kerkgenootschappen niet goed genoeg vinden? En de nood is zo ontstellend groot."

"Ik ben blij, dat wij in de gelegenheid zijn om gedegen kerkdiensten bij te wonen en dit is gedeeltelijk de reden, dat we lid zijn van de Chr. Reformed Church. Als ik in m'n werk echter in aanraking kom met mensen, waarvan zo bitter weinigen weten van de vernieuwende kracht van het geloof, dan kan ik niet zeggen: kom mee naar onze kerk, zo het gesprek al tot dat stadium komt. Wat zou er van begrepen worden?"

"Hoe doorbreken we de oppervlakkigheid van onze medemensen? We hebben zeer zeker de kracht van het gebed nodig. Moeten echter ook de leden van de Christian Reformed Church, geleerd en eenvoudig, niet veel meer bezig zijn met de vraag hoe wij anderen tot Jezus kunnen brengen? Waarom wordt hiervoor niet meer leiding gegeven, inplaats van het precies omschrijven waarom we niet met andere kerkgenootschappen kunnen samenwerken?"

"De discipelen wilden ook iemand verbieden om in Jezus' naam goede werken te doen, omdat die man niet bij hun groep hoorde. De Joden wisten ook precies wat mocht en niet mocht. Maar ze gingen daarmee aan Jezus voorbij."

Dank voor Uw schrijven, Mrs. V. Het zal bij velen een ietwat pijnlijke reactie oproepen, want U weet wel hoe de puntjes op de i te zetten. Maar openhartigheid is een deugd, tenminste wanneer ze uit bezorgdheid voortkomt, zoals de Uwe. Het eerste gedeelte van Uw brief laat ik liever rusten. Over deze dingen hebben we onder de Schemerlamp al eerder gepraat en uitvoerig genoeg. De volgende maal, dat U tegen de "zelfverzekerdheid" van Uw broeders daar oploopt, moet U maar bedenken, dat deze mensen nog met een tragische vergissing leven. De vergissing, dat hun slagzin "Reformed is biblical" ook het tegenovergestelde betekent. En troost U, dit type broeder vindt U in elke kerk. Niet alleen bij ons!

Getroffen werd ik door Uw opmerking over het meenemen van anderen naar onze kerkdienst. Want datzelfde had ik ook al eens gedacht: wat zou ervan begrepen worden? Onlangs zat ik in de kerk tegenover een jongeman, van huis uit ongelovig, die met een Chr. Reformed meisje is getrouwd. Hij viel me op door de stom-verveelde uitdrukking op zijn gezicht. Onwillekeurig begon ik me in zijn plaats te stellen: hoe zou deze catechismus-preek — beslist prima en van een nog jeugdige dominee — in *zijn* oren klinken? Tien minuten luisterde ik als iemand, die niet bij de Bijbel en de catechismus is opgevoed. Weet U, hoe het klonk? Abracadabra, het had even goed Latijn kunnen zijn . . .

Zelden ben ik zó verslagen uit een kerkgebouw gekomen. Ik moest maar steeds denken aan de Here Jezus, die de levende taal van het volk verkoos voor Zijn prediking. Terwij Hij toch, volgens de Bijbel, "knap" genoeg was om het allemaal in de taal en stijl der schriftgeleerden te doen.

Het zou een goed idee wezen, als we eens meer gingen luisteren met de oren van een buitenkerkelijke. In het bijzonder in die gemeenten, waar men ijverig aan het evangeliseren is. Hetzelfde geldt voor predikanten, die in het bezit zijn van een tape-recorder. Ik wed, dat de meesten zich een bult schrikken, als ze zo een stelletje preken van zichzelf afdraaien. Vooropgesteld natuurlijk, dat ze nog in staat zijn — na zoveel jaren van dierbare en vertrouwde termen! — om naar hun eigen preek te luisteren met de oren van een buitenstaander. Evangelisatie? Een werk, dat doorlopend ieders belangstelling moet hebben. Maar ik wil wel eerlijk bekennen, dat mij hier in Canada soms hetzelfde gevoel van machteloosheid plaagt, als door U werd weergegeven in Uw brief, Mrs. V.

Naar mijn inzien mag het een driedubbel wonder heten, als mensen van buiten — contacten door lectuurverspreiding, huwelijk of anderszins — via ons tot het geloof komen, zich bij ons thuisvoelen. Zeker, het gebeurt. Ook dat heb ik gezien. God is machtig, laten we dat nooit vergeten! Maar ik zou niet graag de kost geven aan al die mensen, die reeds door bezorgde broeders en zusters werden meegenomen om na twee maal voorgoed uit de gezichtskring te verdwijnen. Omdat onze dienst hun niets zei. Hoe verdrietig. Want moet er eigenlijk niet in elke kerkdienst iets te vinden zijn — al is het nog zo gebrekkig — van onze overweldigende vreugde om het blijde nieuws, dat God Zijn lieve Zoon voor mensen wilde afstaan?

Niets is zo aanstekelijk als vreugde! Maar wanneer we die verstoppen onder een berg van onverstaanbare uitdrukkingen en klakkeloos gezongen hymns, wie zal het dan vreemd vinden, als een ongelovige zich schouderophalend afwendt? (Wat dat betreft, kunnen we nog veel leren van b.v. de Pinkstergemeenten of het Leger des Heils!) Denk erom, dat ook wij voor hem slechts een van die ontelbare christelijke secten zijn. Die in dit land bovendien onder het nadeel lijdt van een onafwasbaar "Dutch" tintje. Als wij een ongelovige willen bereiken, dan moeten wij hem meer dan halfweg tegemoet komen. Doen we dat niet, dan zal het kleine vlammetje van belangstelling, dat in hem werd aangestoken door een evangeliserende broeder of zuster, weer uitdoven. Misschien voorgoed.

Het ligt voor de hand, dat hier in de eerste plaats een probleem ligt voor onze predikanten. Tot op zekere hoogte kunnen zij een kerkdienst maken of breken. Met hun preek, met hun opgave van de te zingen liederen, met hun hele optreden. Wanneer in hun gemeente het aantal hoorders van een "andere" achtergrond toeneemt, door welke oorzaak ook, dan zullen zij met deze mensen ernstig rekening moeten gaan houden bij het maken van hun preek. God's Woord moet in 1965 aan hen uitgelegd worden in het alledaagse Engels van 1965. En nu wil ik niet onhartelijk worden, maar gedurende mijn verblijf in dit land heb ik slechts drie niet-speciaal-opgeleide predikanten ontmoet, die daartoe in staat bleken. Zij waren stuk voor stuk — hoe raadt U het zo? — veldprediker geweest. Interessant: moet je persé onder de toffe jongens gezeten hebben om in verstaanbare taal te kunnen preken?

Wanneer U zegt, Mrs. V.: moeten wij niet veel meer bezig zijn met de vraag hoe wij anderen tot Jezus kunnen brengen? — dan stem ik met U in. En wat een

(Vervolg op pagina 3)

Sociale Vraagstukken in Discussie

(Vervolg van pagina 1)

roepen van den rechtsstaat in, heeft de physische zijde van het leven zich steeds in alle landen doen gelden, zoodat het plichtsverzuim van de overheid een wondeplek in het staatsleven was, indien men oordeelde, dat deze geheele zijde van het leven aan het particuliere initiatief kon worden overgelaten . . . . Reeds de volstrekte onmisbaarheid in den aanleg van verkeerswegen, stroomverbetering, brandweer, lichttorens aan de kust, en zooveel meer, levert het bewijs te over, dat het staatsleven niet in het enkele recht kan opgaan.' Aldus terecht Dr. Kuyper (blz. 35-36).

Wat de exegese van de eerste zeven verzen van Romeinen 13 betreft moeten we vooral in het oog houden dat Paulus hier niet spreekt tot de *overheid*, maar tot de *onderdanen*, met name de *christelijke* onderdanen. Paulus zegt in de verzen 4 en 5 niet wat nu precies de taak is van de overheid. Daar gaat het Paulus helemaal niet om. Paulus wil zijn lezers op het hart binden dat ze de overheid gehoorzaamheid verschuldigd zijn omdat ze door God is ingesteld. Wij moeten dus geen verkeerde conclusie trekken. Want Paulus spreekt hier alleen over één aspect van de overheidstaak, namelijk in geval van het doen van *kwaad*. (Maar indien gij kwaad doet . . . vs. 4.)

Het is onmogelijk om in één artikel richtlijnen te geven voor een christelijk 'approach' betreffende sociale problemen. Wij willen er alleen op attenderen dat we voorzichtig met de Bijbel moeten omgaan, wanneer we naar God's stem willen luisteren in verband met sociale problemen. Bovendien schijnt een *grondige* bestudering van onze taak op sociaal gebied *broodnodig* te zijn. Wij juichen dan ook toenemende discussies over sociale vraagstukken van harte toe!

Women's Fund

Here is some news from the Women's Fund for the Christian High School for London and vicinity. In the past six month we received an amount of $1,018.32.

The High School will open this September and therefore we have presented the High School board with $7,500.— to help them get started.

The board of the Women's Fund should like to thank everyone for the contributions, and also all the canvassers and all who helped.

Thank you,

Mrs. E. Dieleman, Corinth.

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN'S zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN'S koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Koopt bij de *ADVERTEERDERS IN* "CALVINIST-CONTACT"

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE

's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

CALVINIST - CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Onder de Schemerlamp

(Vervolg van pag. 2)

geluk, dat dit besef de laatste jaren hoe langer hoe meer in onze kring doordringt! Iemand, die alleen bedacht is op zijn eigen zieleheil en dat van zijn verbondskinderen — een zeer mooie benaming, maar waaraan ik hier in Canada zoetjes aan een hekel heb gekregen — is de naam van Christen niet waard: hij is een egoïst. Anders wordt het echter bij Uw volgende vraag. Want om die zo te stellen, lijkt mij niet fair.

Voor zover ik kan nagaan, is er in Uw woonplaats geen Chr. Reformed Church, in Uw omgeving zelfs geen pastor. Nu wil dat niet zeggen, dat er daarom niet aan evangelisatie "gedaan" wordt. Eerder het tegendeel, want in mijn ervaring zijn het juist onze leden in de diaspora, die zich met liefde willen inzetten voor de verbreiding van het evangelie. Uw eigen schrijven wijst daarop. Het is echter begrijpelijk, dat er in zulke gebieden weinig terecht komt van een opleiding in het evangelisatiewerk. U kunt daar misschien alleen in de zomermaanden een dominee of candidaat krijgen? En de gemeenteleden wonen zo verspreid, dat zo'n man in die korte tijd zijn handen vol zal hebben. Nog het meest met het stuur van zijn auto.

Ik kan U echter verzekeren, dat de kerken in mijn omgeving elk jaar een flink bedrag beschikbaar stellen voor evangelisatie, d.w.z. voor werk èn opleiding. Reeds meermalen werd een cursus gegeven, 's winters, waar je dan instructie ontving voor lectuurverspreiding, voor huisbezoek n.a.v. brieven aan het "Back-to-God-Hour" etc. De dames en meisjes, die zich opgeven voor Vacation Bible School, krijgen vantevoren les. In de laatste jaren worden jongelui opgeleid voor het SWIM-werk, voor het werk onder de buitenkerkelijke jeugd etc.

Enfin, er wordt genoeg moeite gedaan om onze mensen, jong en oud, wel-voorbereid op pad te zenden. En van wat ik zo hoor en lees, gebeurt dit elders net zo. U snapt, het is wat moeilijk om hierover te schrijven. Ons land is zo groot, dat ik wel gedwongen ben tot algemene indrukken en termen. Maar het lijkt mij toe — een enkele langzaam-levende oldtimers gemeente daargelaten — dat er geen sprake is van moedwillige isolering of onverschilligheid. Althans niet meer.

Onze kerken hebben, na een begin-tijd met de nodige groei-perikelen, hun ogen open voor de verantwoordelijkheid, die zij dragen tegenover de ongelovige naaste in hun community. Let wel: hun "officiële" ogen, want dit wil helaas niet zeggen, dat ook elk kerklid deze verantwoordelijkheid reeds gezien heeft . . . . Maar hij kan zich nu te allen tijde opgeven voor het georganiseerde evangelisatiewerk. (En wordt dan warm binnengehaald, want aan werkers is ook altijd gebrek!) Nee, ik geloof niet, dat de Chr. Reformed Church, die pas na 1950 in noemenswaardige getallen op het Canadese toneel verscheen, zo'n pover figuur slaat in dit opzicht. Er wordt wel degelijk geprobeerd om onze leden meer evangelisatie-bewust te maken. Menige dominee heeft voor dat doel zijn keel reeds schor gepraat. (Wat dan hun optreden in de houten broek nog raadselachtige maakt!)

Wel ben ik met U eens, Mrs. V., dat wij ongewoon bedreven zijn in het vinden van redenen, waarom wij niet met andere Christenen kunnen samenwerken. Ook op evangelisatie-gebied. Uit eigen herinnering zou ik U daarvan staaltjes kunnen vertellen, waarbij U vast Uw hoofd zou schudden. Neem b.v. het conflict in een groep werkers, toen werd voorgesteld om een Duitse immigrantenfamilie, waarmee men door lectuurverspreiding contact gekregen had, over te dragen aan de Lutherse pastor. Want, mind you, wat had deze man nou ooit voor ónze kerk gedaan? En bovendien: die Lutherse kerk, dat was toch niet je ware! De mensen hadden uit het oog verloren, dat het betrokken gezin — krachtens nationaliteit en kerkelijke afkomst — zich maar moeilijk zou aanpassen in hun puur-Hollandse gereformeerde kerkgemeenschap, waardoor de kans op een terugval des te groter werd. Men dacht niet in de eerste plaats aan het gezin, men wilde resultaten op het werk zien. Menselijk, maar goed?

Nog teveel leeft onder Christenen dit verwrongen idee van wat evangelisatie eigenlijk is. Nog teveel beschouwen wij het als: leden winnen voor de Chr. Reformed Church, terwijl het in werkelijkheid is: harten winnen voor Jezus Christus. De kerk, waarvan wij lid zijn en die ons uitzendt, is in dit verband niet belangrijk. Slechts belangrijk is, dat wij het evangelie van onze Heer doorgeven aan mensen, die Hem nog niet kennen. Aan harten, die — zoals U het uitdrukte — nog niet weten van de vernieuwende kracht van het geloof. Dan mogen zulke mensen voor mijn part Baptist of Luthers of Pentecostal worden, als ze maar *van de Here Jezus* worden. Want dan — hoort U? — dàn zullen over hen de engelen losbarsten in gejuich: weer een kind, dat tot zijn Vader komt, hallelujah!

Ik vind het triest, dat wij ons er niet toe kunnen brengen om met andere Christenen samen te werken. Hoe dikwijls is het nu al gebeurd, dat er een plaatselijke evangelisatie-campagne werd opgezet, waarbij onze kerk schitterde door afwezigheid? O zeker: tegen de aangevoerde argumenten was dan weinig in te brengen, die klonken als een klok. Soms was het voor mij echter een open vraag of onze argumenten ook in de hemel steekhielden . . . . Sinds wanneer heeft b.v. onze afkeuring van de wijze, waarop andere kerkgenootschappen hun interne zaken regelen, de voorrang boven de kans om mensen — al is het er maar één — te brengen uit het donker tot God's wonderbaar licht? En ja, dan was er ook wel een van onze predikanten, die zich in het publiek voor deelname uitsprak. (Op zichzelf een moedige daad, want prompt werd achter zijn rug gefluisterd, dat er aan zijn gereformeerd-zijn een steekje los was!)

Maar het toppunt vind ik het, als onze leiding tijdens de voorbereiding van een campagne laat weten: "Je kunt als persoon wel meewerken, maar als kerk blijven we er buiten!" Wat een onzinnige redenering! Want van tweeën een: zo'n campagne bevordert de komst van Christus' rijk en dan moeten we meewerken, van harte. Of ze doet het niet, en dan moeten we er allemáál buiten blijven. Een middenweg bestaat niet. En nu ben ik bang, dat wij, de gereformeerden van Canada, ons al meer dan eens schuldig gemaakt hebben aan dezelfde eigengereidheid als ons van de discipelen wordt beschreven. Tenslotte is het zo, dat elke veldtocht, die onze Here Jezus tot ons volk tracht te brengen als de Zoon van God, voor mensen geboren en gekruisigd, ook onze beste medewerking verdient. Alle "ismen" ten spijt. Is dat niet, wat de apostel Paulus met zo grote nadruk onderwees aan de kerk van Corinthe?

Het gevoel van machteloosheid, dat U en mij en anderen in onze kring kan plagen, vindt voornamelijk zijn oorzaak in het besef, dat onze kerken door hun samenstelling en afkomst vooralsnog in zo'n ongunstige positie verkeren voor evangelisatie. Aan de ene kant hebben wij veel aan te bieden, aan de andere kant zijn wij bij dit aanbieden zwaar gehandicapt. Door het simpele feit, dat we zijn die we zijn. We leven met onze kerk in de gedachte: ik heb een huis, solide en veilig, maar Klaus of Pierre kan ik er niet brengen . . . hoe zou hij zich er ooit thuis voelen? Een schrale troost is, dat dit op geen stukken na alleen voor onze kerken geldt.

Hier ligt, in mijn opinie, een tweede motief voor hechte samenwerking met andere Christenen. Indien wij ons, door de situatie van het ogenblik, niet in staat voelen om iemand kerkelijk onderdak te bieden, laten we dan tenminste ons best doen om hem aan een ander onderdak te helpen. Is het niet waar, dat wij uiteindelijk met al God's kinderen in hetzelfde Huis zullen aankomen? Onze taak is daarom: een ongelovige naar dit Huis met de vele woningen de weg te wijzen. De Weg, die Jezus heet.

Als we het zo bezien, dan hoeven we ons niet langer machteloos te voelen. Dan kunnen we allemaal, georganiseerd of niet, in de evangelisatie werken. Dan praat U maar, Mrs. V., tegen Uw collega's over de levensvreugde en de zekerheid, die U hebt gevonden door het geloof in de verlossende tijding van de Bijbel. Dan bidt U maar, dat zij door Uw woorden dit geloof zullen vinden. En als U hen dan in de Christian Reformed Church onder dak kunt brengen: fijn! Het stelt U des te beter in staat om hen vast te houden. Maar bent U eerlijk van oordeel, dat dit in hun geval niet de juiste oplossing zou zijn, dan moet U ook bereid zijn om hen in een andere kerk te brengen. Een kerk, die met ons getuigt van de drieënige God en de vergeving der zonden in Jezus' naam. Die zijn er in Uw omgeving toch wel? Ik weet, dit vraagt meer tijd, meer hoofdbrekens, meer toewijding, maar dat hebt U er vast wel voor over!

Nogmaals mijn dank voor Uw openhartige brief, die aanleiding was om ook deze dingen eens aan de orde te stellen. Hartelijk gegroet! Tot al onze lezeressen, vacantie-houdend of niet, zeg ik: dit is zo'n gewichtig onderwerp, dat we ook naar Uw opinie en ervaringen benieuwd zijn. Hebt U commentaar of raad aan te bieden? Aarzel niet, maar klim in de pen, adres: De Schemerlamp, c/o Calvinist-Contact.

Graag wil ik besluiten met een paar regels uit dat ontroerende gebed, P.H. 426:

Jesus, with Thy church abide,
be her Savior, Lord and Guide,
while on earth her faith is tried:
we beseech Thee, hear us,

May she guide the poor and blind,
seek the lost until she find,
and the brokenhearted bind:
we beseech Thee, hear us.

Het is te wensen, dat deze geest van ontferming over hen, die in het donker leven, in onze kerken hoe langer hoe meer de overhand zal krijgen. Dan zullen we de resultaten van het evangelisatiewerk niet meer tellen in nieuw-aangeworven leden. Maar het nieuws van een God, die echt van mensen houdt, uitstrooien als brood op het water. Elk op zijn eenvoudige manier, in zijn eigen omgeving.

Hierbij gaat een eresaluut aan onze dames, die deze zomer hun tijd geven in Vacation Bible Schools, en aan allen, jong en oud, die betrokken zijn bij het SWIM-werk! Tot schrijvens, groeten van

UW SASKIA

Eau . . . !

WAT KNAP JE DAAR VAN OP!

Geprijsd
van $1.00 tot en met $4.50

Alleenvertegenwoordiger voor Canada:

Fred R. Vandervelde, P.O. Box 184, Hamilton.

Het is nog steeds niet te laat, om Uw reis naar

NEDERLAND

voor deze zomer

te bespreken.

Voor volledige inlichtingen of een bezoek bij U aan huis, bel of schrijf

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau

543 Brant Street

BURLINGTON, ONT.

634-1813

24 uur per dag bereikbaar.

DE TRAPPER, DIE EEN BLOKHUT TOT EEN "BLOKKASTEEL" MAAKTE

(Can. Scene)—Ignace in Ontario is slechts een handjevol gebouwen, dicht tegen elkaar aan gekropen als het ware om bescherming te zoeken tegen de uitgestrekte wildernis van het noorden. Dertig mijl ten zuidwesten van Ignace ligt het White Otter Lake gebied, dat slechts per kano of watervliegtuig te bereiken is. Er zijn er maar weinig die deze kant uit zijn geweest, maar één van hen, de Schotse huidenhandelaar James McQuaig, heeft daar 70 jaar geleden een zeer speciaal gedenkteken achtergelaten — een "blokkasteel" aan de oever van White Otter Lake.

Het verhaal luidt, dat James als stalknecht op een Schots landgoed verliefd was geworden op de dochter van de landheer. Omdat hij niets bezat kon er van een huwelijk echter geen sprake zijn. Dus trok hij naar Canada om zijn geluk in de huidenhandel te beproeven. Dat was in 1839. Aan het White Otter Lake bouwde hij zijn trapper's hutje, maar tegelijkertijd begon hij op zijn uitgestrekt Canadees landgoed een huis te bouwen, dat de bruid, die hij nooit gekregen heeft, waard zou zijn. 23 Jaar heeft hij aan zijn droomhuis gewerkt; iedere stam werd met de hand gehouwen en op z'n plaats gehesen. Maar het indrukwekkende bouwwerk is helaas nooit voltooid geworden; op 58-jarige leeftijd, in 1920, raakte James McQuaig in zijn visnetten verward en verdronk. Naast zijn kasteel heeft men hem begraven.

Het Ontario Department of Lands and Forests heeft in 1955 het kasteel gerestaureerd. Het zat zo stevig in elkaar, dat het enige, dat men behoefde te doen was het aanbrengen van een nieuw dak, een betonnen fundering en enkele nieuwe binten. Het ligt nu in het midden van een wildernis van 41 acres, dat, zo heeft de regering besloten ,altijd wildernis zal blijven ter nagedachtenis van James McQuaig.

VAAR NAAR HOLLAND

VIA DE "GULDEN ROUTE" VAN DE GREEK LINE

QSS ARKADIA

20,650 ton • 19 knopen

NAAR AMSTERDAM

VOOR ZO WEINIG ALS

$191*

*Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve Rondreis, U.S. Dollars

COBH • LE HAVRE
LONDEN • BREMERHAVEN

GA NAAR UW REISBUREAU

GREEK LINE

89 King Street East, Toronto
400 Craig Street West, Montreal
470 Granville Street, Vancouver

U vind meer gastvrijheid, meer comfort, meer heerlijk eten en meer vrolijkheid op de "Gulden Route" van de Greek Line. De aantrekkelijke "Arkadia" heeft ruime accommodaties, 14 publieke zalen, het grootste overdekte zwembad ter zee, en natuurlijk de voortreffelijke "Gulden Route" bediening. Reserveer nu . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL:
11 Aug.*, 1 Sept.*, 22 Sept.*

"Gulden Route" naar de MIDDELLANDSE ZEE
New York • Portugal • Italië • Sicilië
Griekenland, Cyprus, Israël
TSS OLYMPIA 23,000 ton
Nieuw Vlaggeschip van de Greek Line
TSS QUEEN ANNA MARIA
26,300 ton • Afvaarten om de 14 dagen
Luchtgekoeld • Gestabiliseerd

INSTALLATION REV. BINNEMA AS PASTOR OF THE GALT, ONT. CHR. REF. CHURCH

On August 1, 1964 Rev. A. Persenaire left us, retiring from active ministerial duty. Our sixth call was answered with, "Yes, I will come and help you." It was Rev. J. H. Binnema, from Rocky Mountain House, Alberta, who gave the desired answer of acceptance.

On July 3, the Binnema tribe of ten arrived, after being on the Orangeblossom Express for three days and nights, healthy, happy and hungry. The latter was soon shoved off to none and the healthy happiness received the necessary boost for existence.

At a little coffee party that night, with the Consistory and the Reception Committee and their wives and husbands, the Binnema's were surprised with a real grocery shower offered by the congregation.

On July 9, Rev. Binnema was duly installed as Pastor of our local congregation, with Rev. J. Nutma from Dundas in charge of the service. Rev. A. vande Ende preached the sermon from Matth. 10:10. Rev. M. Geleinse from St. Catharines charged the Minister and spoke on behalf of Classis Hamilton. Rev. Nutma charged the congregation. Delegates from Guelph, Kitchener, Brantford, offered their congratulations as neighbouring churches. At closing Rev. Binnema pronounced the Benediction.

On Sunday, July 11, the new Pastor preached his inaugural sermon on Revelations 22:10. It was a happy day for all of us.

On Wednesday July 14, a social gathering was organized for welcome and acquaintance. The basement auditorium, beautifully decorated, was filled to capacity. There was a big applause, when the Binnema family, all ten of them, were led in and introduced by Bert Fluit, President of the Young People Society. The Secretary of the Boys and Girls Club, John v.d. Burg gave a welcome recitation, after which a congregational song of welcome was sang. Elder, Mr. B. Nymeyer, then led in prayer and scripture reading. Our clerk, Mr. R. Duiker, spoke on behalf of Consistory and congregation. After coffee break there were membership introductions by the different societies, a few good humorous skits really brought the spirits up. Rev. and Mrs. Binnema both spoke and expressed thanks for being received as they were. Rev. Binnema closed with thanksgiving, after which we sang "How Great Thou Art."

We are very happy to have another minister and thankfully, we are now endeavouring to move on and build our school in the very near future.

On behalf of the Consistory of the Maranatha Chr. Ref. Church, Galt, Ont., Canada.

KRANSLEGGING DOOR ISRAELISCHE DELEGATIE

Mevr. Yehuditch Simchari, het hoofd van de Israelische delegatie, die het congres van het I.V.V.V. bijwoont, heeft in Amsterdam een krans gelegd bij de dokwerker.

VACANTIE BEVORDERT DE OECUMENE

Het is een telkenjare weerkerende moeilijkheid voor menige kerkeraad om predikanten te vinden, die in de dienst kunnen voorgaan wanneer de eigen predikant met vacantie is. De First Presbyterian Church of Prince Rupert, B.C., heeft dit jaar over haar eigen kerkmuren omgezien naar hulp, blijkbaar met succes. In haar church bulletin voor de maand augustus worden de volgende voorzieningen bekend gemaakt:

August 1:
The Rev. K. D. Benner, past skipper of the "Scott", a United Church mission boat on the coast. Ken is now a resident of Rupert, working out of Facey Hall and the canneries.

August 8:
The Rev. Cecil Tuininga, minister of the Christian Reformed Church in Telkwa.

August 15:
The Rev. Vernon Luchies, minister of the Christian Reformed Church in Terrace.

August 22:
The Rev. Peter DeJong, minister of the Christian Reformed Church in Smithers.

August 29:
The Rev. Simon Vis, minister of the Christian Reformed Church in Houston.

Bij wijze van introductie wordt hieraan het volgende toegevoegd:
As most of you know the Christian Reformed Church is the Presbyterian Church in Holland. Although many of the national Presbyterian Churches have fallen away from their historic creeds, based on the early Christian Church, nevertheless, the Christian Reformed Church today, stands firmly in the tradition of the early Church. The Presb. Church in Canada as well as the United Presb. Church U.S.A. would do well to take notice of the fine example set by this sister Church of ours.

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Boekbespreking

THE WORTHY AND THE WICKED, by Wm. Engelage. Uitgegeven door de schrijver (R.R. 2, Newmarket, Ont.). Prijs, ingenaaid, $2.00.

De schrijver van dit boek is voor verscheidene lezers van ons blad geen onbekende. Hij heeft reeds verschillende korte verhalen geschreven, waarvan er ook enkele in ons blad werden geplaatst.

Op het titelblad wordt dit boek aangekondigd als een "suspense novel" en als korte inhoudsweergave lezen wij: "The Worthy and the Wicked is a suspense novel capturing the commendation and the corruption of people during World War II in the Netherlands. A valuable bracelet is the main object of interest to greedy men who succeed in seizing it by means of force. The explanation of the recovery creates a surprising climax."

Het 173 bladzijden tellende boek heeft veel weg van een detectiveverhaal. Het speelt in de zuid-oosthoek van Drente in het eerste begin en aan het einde van de tweede wereldoorlog. Vooral voor hen, die de oorlog in Nederland persoonlijk hebben meegemaakt, spreken de tafrelen duidelijk. De schrijver is er in geslaagd ons de oorlogsjaren — en vooral het bittere einde — te doen her-beleven. Men leest het boek met spanning.

Niettemin kwamen er gedurende het lezen van het boek verschillende vragen bij ons op. Het is ons bijvoorbeeld niet duidelijk in hoeverre de titel het boek dekt. "The worthy and the wicked" doet vermoeden, dat beiden in scherp contrast zullen komen te staan, maar noch de worthy noch de wicked zijn goed uit de verf gekomen. In een boek moet duidelijk tot uiting komen, wat de auteur ziet en hoe hij het ziet. Zo wil de lezer van het boek toch wel graag weten met welke **karakters** hij te doen heeft. Daarin is Engelage (nog) niet geheel geslaagd. Het verhaal is te geforceerd. De kostbare armband **moest** gestolen worden om de geschiedenis te doen plaats vinden. Hierdoor krijgt het verhaal soms iets kunstmatigs. Zo bijv. het feit, dat twee N.S.B.-ers op de bevrijdingsdag aan de brug worden vastgebonden, terwijl en derde N.S.B.-er — een der hoofdfiguren in het boek — frank en vrij blijft rondlopen tot het einde toe.

Er is gedurende de oorlogsjaren heel wat kwaad naar boven geborreld in Nederland. Er was corruptie genoeg. Er is echter ook ontzettend veel goeds gedaan. Omdat het boek zich aandient als een "novel capturing the commendation and the corruption of the people" hadden we verwacht, dat de 'commendation' een gelijk aandeel had gekregen als de 'corruptie'. Maar op dit punt hangt de balans scheef.

Met deze dingen voor ogen kan het boek u toch wel enkele uren van prettige ontspanning brengen.

D.F.

We are pleased to announce that
JOHN VANDERVINNE
has now joined our staff in an effort to serve you better in all your Real Estate needs.

JOHN STRUIK REAL ESTATE
964 Albion Rd., at Thistletown Plaza, Rexdale, Ontario
Telephone 741-4404
Members of the Toronto Real Estate Board

EUROPA WAARHEEN?

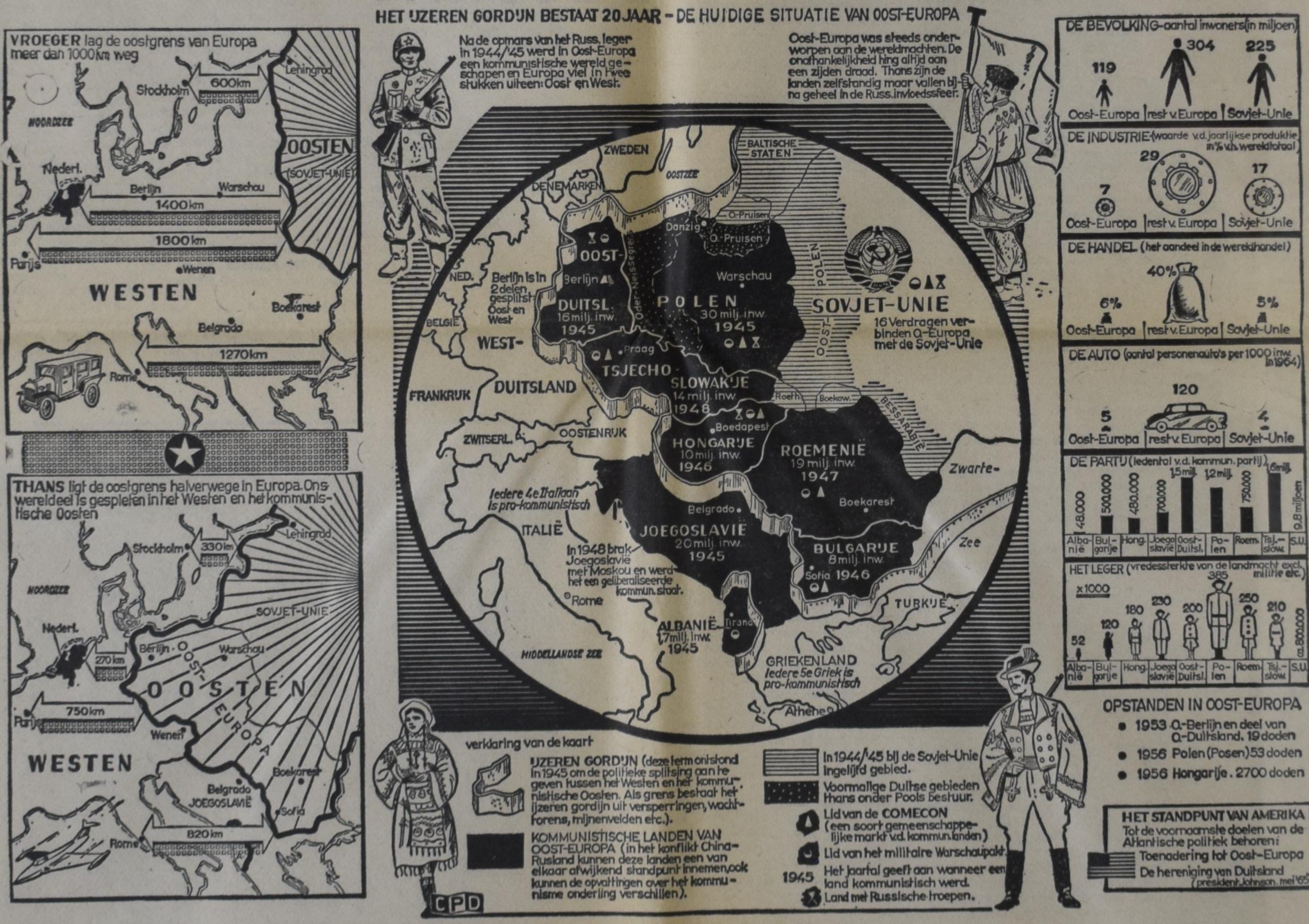

Hoe ontstond het IJzeren Gordijn?

Het is dit jaar twintig jaar geleden dat het ijzeren gordijn werd gemaakt. In het verloop van de tweede wereldoorlog rukten de Russische legers op in Oost-Europa, en de konferentie van Potsdam gaf de Russen de vrije hand in het oosten van Europa in twee delen gespleten. West-Europa werd een eiland omdat Oost-Europa in ballingschap ging. Acht staten in het werelddeel hebben nu een kommunistische regering en dat is een "rekord" want Azië telt vijf communistische landen en Amerika één kommunistische staat.

De term ijzeren gordijn ontstond in 1945 en in 1946 gebruikte Churchil dit begrip in zijn "Fulton Manifest". In die naoorlogse tijd hebben de grootmachten van het Westen Oost-Europa min of meer afgeschreven en werd de scheiding van Europa gestabiliseerd als een blijvende schaduw van de tweede wereldoorlog. De oostgrens van Europa kwam op een dag autorijden van de Noordzee af te liggen.

De scheiding van Europa behoort tot de hoogste wereldpolitiek en in zijn verklaring van begin mei 1965 heeft president Johnson verklaard dat hij als voornaamste doelen van de Atlantische politiek o.a. ziet: De toenadering tot Oost-Europa en de hereniging van Duitsland onder verantwoordelijkheid van de vier geallieerde mogendheden.

Dit laatste is een groot probleem, want Duitsland bestaat nu in feite uit drie delen: West-Duitsland, Oost-Duitsland en de gebieden die onder Pools en Russisch bestuur staan. De Oder-Neisse grens is dan ook een "hete" grens waarbij alle wereldmachten betrokken zijn.

Dat het ijzeren gordijn niet zo waterdicht is als het lijkt blijkt uit de wederzijdse handel. West-Duitsland levert jaarlijks voor ongeveer 150 miljoen dollar aan Oost-Duitsland; Polen ontving van de Ver. Staten en Engeland reeds voor ca. ¾ miljoen dollar aan krediet. Tsjechoslowakije, Polen en Oost-Duitsland zijn voor Afrika, Azië en Zuid-Amerika belangrijk als leveranciers van machines en wapens. Joegoslavië dat in 1948 de banden met Moskou verbrak is een "open" kommunistische staat geworden met een omvangrijk toeristenverkeer van westelijke bezoekers. Het land heeft ekonomische hulp gekregen van de Ver. Staten. De Ver. Staten bezitten overigens in Warschau het enige officiële kontaktcentrum met kommunistisch China, dat zij nog steeds niet erkennen.

In het armste land van Europa: Albanië, heeft China een Europese "bondgenoot", want Albanië stelt zich achter de Chinese politieke opvattingen.

De ekonomie van Oost-Europa is voor de landen die aangesloten zijn bij de Comecon (zie kaart) dusdanig dat in Rusland ALLE takken van de industrie worden ontwikkeld, terwijl in Oost-Europa alleen speciale sektoren van de industrie worden ontwikkeld, waardoor de laatste landen van elkaar afhankelijk worden en hun ekonomie wordt vervlochten in de Russische ekonomie.

Alberta Rally of Christian Reformed Women in Red Deer

On June 23rd, 1965, ladies from all over Alberta gathered in the Knox Presbyterian Church at Red Deer. (The Chr. Ref. church was too small for so many ladies). This was our 3rd Annual Rally. The first two were held in Calgary. The Alberta ladies have 3 leagues, The Central League, The Northern League and The Southern League, which combine themselves into a District (called District Alberta). The District is a guidance and unity to all our Societies.

The buses from different directions arrived in Red Deer approx. 10.30 A.M. After coffee was enjoyed by all, the meeting got started at 11.00 A.M. Mrs. A. S. Camping, president of the Central Alberta League, opened and asked us to sing Ps. H. 408, "Great is Thy Faithfulness". It sounded most beautiful and she prayed with us.

Mrs. Heerema from Calgary, our District vice-president, read Scripture. She chose Matt. 5:1-16 and she then introduced our new president of the District, Mrs. H. Schuld of Edmonton. Mrs. Schuld then spoke a word of welcome and introduced the District Board. The board consists of: president, Mrs. H. Schuld; vice-president, Mrs. H. Heerema; secretary, Mrs. J. Den Otter; treasurer, Mrs. S. Williamson; general assistant, Mrs. A. R. Konynenbelt.

The roll call followed. Approximately 350 ladies were present, almost all societies that belong to the district were represented: even as far south as Taber, Iron Springs, Granum, Nobleford and Lethbridge.

Mrs. J. E. F. Dresselhuis then spoke to us on: "The Image and Possibilities of the Christian Woman". She said to us ladies (Christian Homemakers) we are different than the lady that does not believe in God. Prayer should be our weapon in our daily life. It was a very nice speech for all our Christian Homemakers. Mrs. Schuld thanked Mrs. Dresselhuis and presented her with a beautiful bouquet of red carnations.

After this we were favoured with a lovely duet by Mrs. Kwantes and Mrs. Bosgra from High River. They sang "Hold Thou My Hand, Dear Lord".

As closing number for the morning session we sang Ps. 150:1, 2 & 3, "Looft God, looft Zijn Naam alom".

We then headed towards the Holiday Inn. There we ate a delicious ham dinner. Mrs. H. Baker, president of the Northern Alberta League, opened with prayer and read Scripture. After dinner we all walked slowly back to church for the afternoon session.

Mrs. Pat Konynenbelt from Nobleford opened the afternoon meeting with prayer and she read to us Ps. 113. We then sang Ps. H. 311:1, 2 & 3, "We praise Thee, O God, Our Redeemer, Creator", and our Theme Song, "O, Come, Ye Christian Women".

Mrs. Schuld then asked our secretary, Mrs. J. Den Otter, the hub of the District Alberta Board, for an explanation of the work of the Alberta District; which she gave in short notes. The Ladies Choir of Red Deer sang for us "I Shall Not Want" and "In Times Like These".

Rev. D. C. Bouma, Home Missionary in Grande Prairie & La Glace (who accepted a call to Manhattan, Mont., U.S.A.) spoke to us on: "What is Your Life's Program?"

As Rev. Bouma said, the Lord gave us His only begotten Son to be our helper and redeemer. And He gave us the Bible in our life's program. Ladies, let us not forget this most important Book (our Bible). From day to day we have to read this and study it.

Open your heart and mouth to Jesus at all times, like our Dutch psalm says, "Opent Uwe mond, Eist van mij vrijmoedig, Op mijn trouw verbond, Al wat U ontbreekt, Schenk Ik, zo gij 't smeekt, Mild en overvloedig."

Rev. Bouma led us in prayer, after which we sang "This Is My Father's World" A good discussion followed. After the discussion was closed the Ladies Choir favoured us with two more numbers, "His Eye Is On The Sparrow" and "Lord, I Adore Thee".

While a collection for expenses of this rally was taken, we sang "Jesus With Thy Church Abide". Mrs. Schuld then thanked everyone who had been active in the organizing of this Rally and especially the ladies from Red Deer, who made this another most enjoyable Rally.

Mrs. Schuld then closed in prayer, and we sang Ps. H. 426.

A short business meeting followed. Tea and coffee was served in the basement of the church.

The Rally of 1965 is a memory again for many ladies. We are thankful for the many blessings the Lord has given us again. We sincerely hope we all see you again in Calgary next year.

Mrs. Leta Konynenbelt,
Lethbridge, Alberta.

Back Row, left to right: Mrs. L. Braaksma, Red Deer; Rev. D. C. Bouma, Grande Prairie; Mrs. J. Van den Brink, Red Deer.
Front Row, left to right: Mrs. J. E. F. Dresselhuis, Edmonton; Mrs. H. Schuld, Edmonton (president Alberta District).

Voor
ROOKVLEES
BOTERHAM WORST
in blik
HAM WORST
in blik
en PLOCK WORST
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.

HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

HOGE BLOEDDRUK

maag- en darmzweer, nierontst., steen of gruis, open wonden, reuma., ischias, jicht, spatten, struma, suikerziekte, trage ontlast., uitputting, wormen of maden, zenuwontst. of -zwakte en alle andere slepende ziekten bestrijden wij succesvol met onze onschadelijke geneeskruiden.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . .
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.

Schrijf: F. HARKEMA, Vertegenwoordiger,
voor: H. S. HARE LTD., Realtor
134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

EEN WEEK VACANTIE OP WEG NAAR EUROPA VOOR SLECHTS $2.40 MEER!

In het winterseizoen kost een passage van Montreal naar Amsterdam per straalvliegtuig, economieklasse, $233.60. Per schip, waarbij U van Montreal tot Rotterdam heerlijk kunt uitrusten in een tweepersoons buitenhut op de populaire Ryndam, kost het in het winterseizoen $236.00. (Sommige hutten kosten zelfs minder.) Het verschil van $2.40 (of minder) geeft U onderweg de meest fantastische vacantieweek: verrukkelijke maaltijden, de allernieuwste films, deksport, zwembad, volledige air-conditioning en bovendien kunt U 275 lbs bagage gratis meenemen.

Daarbij kunt U gedurende het winterseizoen een extra besparing van maximaal 25% op Uw retourbiljet krijgen. Welk seizoen en welk schip U ook kiest, „waar voor Uw geld" is een van de hoofdredenen waarom U meer zult genieten wanneer U Uw reisbureau verzoekt U op een Holland-Amerika Lijn schip te boeken.

Reizen op afbetaling is mogelijk.

Van Montreal: s.s. RYNDAM, 17 Aug., 11 Sept., 5 Oct., 30 Oct., 23 Nov.

Van New York: s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM en STATENDAM. Ook regelmatige afvaarten van de welbekende MAASDAM en het eenklasseschip PRINSES MARGRIET.

SPECIALE FEESTREIZEN

U vindt een extra feestelijke sfeer op de Ryndam, 23 Nov. van Montreal en de Nieuw Amsterdam, Statendam en Prinses Margriet, respectievelijk 24 Nov., 7 Dec. en 10 Dec. van New York.

Vaar met een "Happy Ship" van Montreal of New York naar Ierland, Engeland, Frankrijk, Holland, Duitsland

Holland-Amerika Lijn

Montreal — Toronto — Calgary — Vancouver
Gen. agents in Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd.

GEEF UW
ADRESVERANDERING
steeds tijdig op aan de
ADMINISTRATIE VAN CALVINIST-CONTACT
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(30)

Emi is ontsteld. Doet hij zo... omdat hij voelt... dat ik nu aan een ander toebehoor? Of wat is het? En hij was zo blij... Meteen realiseert ze zich, dat het een kasboek van z'n tuintje moet zijn, het kan niet anders... en ik heb nooit geweten dat hij dat heeft...

"Ad, kijk mamma eens aan. Vind je het jammer dat je straks je tuintje op moet geven?"

"Och welnee... dat snertding."

"En ben je toch wel blij... om oom Ted?"

"Ja natuurlijk. Wat zeurt u toch."

"Waarom mag mamma dat schrift niet zien?"

"Nou, omdat dat nergens meer voor nodig is."

"Wat niet?"

"Oom Ted heeft toch zeker geld genoeg!"

"Waarvoor?"

"Voor u natuurlijk. En nou hoeft u niks meer van mij. Als ik groot ben... We zouden samen... weet u nog wel... als ik een boerderij heb. 'k Had al een beetje gespaard. Dan had ik vast een begin."

"Maar jongen toch." Emi is al bij hem. "En nu denk je dat mamma het niet meer nodig heeft en daar ben je een beetje verdrietig om?"

"Zegt u maar gerust dat ik 't rot vind."

"Nee, dat zegt mamma niet, dat zeggen alleen jongens, dat weet je wel. En zo vreselijk rijk is oom Ted heus niet, hoor Ad. Maar weet je wat wij doen, wij samen? We gaan er iets voor kopen, voor dat geld van jou. Zo maar een heel mooi ding, wat, dat bedenken we nog wel, maar waardoor we later altijd aan jouw tuintje zullen denken. En als jij dan een grote boer bent, Ad en je komt je oude mamma nog eens opzoeken, dan zeg je: O mam, heeft u dat nog? En weet u 't nog van vroeger, toen we nog in Holland woonden, van dat tuintje van mij?"

Ad lacht, al is het nog wat sip.

"H'm, als je groot bent en je hebt van alles, nou dan vind je dat heel gewoon. Maar nu, zo'n tuintje, daar kun je van houden, mam."

Emi ziet op hem neer. Mijn kinderen, denkt ze, wat gaat er in hen om? Nu Ad hier, wat een levenswijsheid! Maar ze raakt het verder niet aan. Wat Ad hier voelt is zo zuiver; laat hij het zo maar behouden, deze herinnering, als een heel kostbaar bezit.

Terwijl ze in de voorkamer op de uitkijk zitten, Emi toch wel wat ongerust omdat Ank zo lang wegblijft, heeft Ted z'n wagen voor de variatie weer eens bij de brandgang in de zijstraat geparkeerd. Niemand heeft het dichtslaan van de tuinpoort gehoord, ook niet z'n voetstappen in het grint.

Louitje merkt hem het eerst op, als hij zo maar in de open tuindeuren staat.

"Oooh!" Louitje gooit z'n handje in de lucht en vliegt naar de achterkamer. "Onze nieuwe pappie!"

Oom Ted breidt z'n armen uit en met een bons ploft Louitje tegen hem aan, terwijl hij 's volgend ogenblik door twee sterke handen hoog wordt opgetild.

Maar over de anderen is plots een bevangenheid gekomen. Ook over Emi. Nu voor 't eerst in 't bijzijn van de kinderen...

Haast verlegen kijken Luci en Ad haar aan.

"Toe maar," knikt ze met een lach.

Dan stapt Ad het eerst door de kamer, heel bewust van dit ogenblik. Luci staat ook op, haar ogen groot en vragend in die van Emi. Even duwt ze met beide handen het toch weer te veel naar voren gevallen haar iets naar achteren, bolt haar rokje wat op en nadert dan oom Ted. En met een heel vreemd, dun stemmetje zegt ze dan, zoals ze het zich ook had voorgenomen: "Dag vader."

Als ze later de tuin weer hebben opgezocht omdat het binnen toch te benauwd is, kan Emi haar onrust om Ank niet langer verbergen.

"Als we haar eens gaan halen," stelt ze voor. "Oom Koos en tante Guus zouden vanavond toch hier komen."

"Vooruit maar!" Ted is dadelijk bereid.

"Mogen wij dan ook nog even mee?" bedelt Luci.

"Natuurlijk!" stemt Ted toe. "Maar dan gaan we ook meteen."

De kinderen gaan in een run de tuin door en de poort in. Ted en Emi volgen en nu de kinderen uit 't zicht zijn, slaat Ted z'n arm toch even snel om Emi heen. Zij heft haar gezicht naar hem op voor een kus...

"Ja jongen, zo zul je ze moeten stelen!"

"Geen bezwaar," vindt Ted en hij laat haar niet los. "Maar zeg eens Emi, heb je naar me verlangd, de eerste keer dat ik... zó weg was? Ik heb daar iedere keer aan moeten denken."

"Ja en nee Ted. Ik had het de hele dag veel te druk en eigenlijk... zat ik te veel in spanning..."

Ze zijn nu ook in de brandgang gekomen. De zon, die haar hoge loop voor deze dag weer bijna heeft voltooid, staat er pal in. aVn de betonnen muren slaat de hitte hun tegen.

"Oef, Ted, wat een oven! Maar Ank, Ted... ik wilde er niet over praten waar Luci en Ad bij zijn, maar ze heeft totaal niet gereageerd toen ik het vertelde. Ze keek me alleen maar aan en toen is ze weggegaan. Ted... wat moet ik daarvan denken?"

"Och, niets. Ik vin dhet eigenlijk niet eens zo heel wonderlijk. Het is natuurlijk even een vreemde situatie voor haar, dat kun je toch wel begrijpen?"

Emi knippert met haar ogen tegen het felle zonlicht, dat de neerhangende bladertakken aan weerszijden van de gang glanzend gouden lichtplekken geeft. We lopen nu naar 't westen, peinst ze, even haar gedachten van Ank weg. Recht naar het westen en straks gaat onze reis ook recht naar het westen...

"Kom." Teds stem klinkt opgewekt. "We zullen jouw... o nee, onze dochter maar gauw op gaan vissen. En als wij het haar gemakkelijk maken, Emi, dan weet zij ook best haar houding te bepalen."

"Zeg Ted, als ik bij jou ben, nee, als we samen thuis zijn later en we kijken naar het oosten, weet je wat we dan zien?"

"Hè? Wat?" Het is Ted totaal duister. "Emi, waar heb je 't over? Hoe kan ik dat nu weten?"

Emi trekt aan zijn arm. De mouw van z'n witte overhemd heeft hij tot boven de elleboog opgerold.

"Ted, hier, dan kijken we regelrecht de brandgang in."

Ted zucht diep. "Emi, wat ben je een onbegrijpelijk vrouwtje."

"Ja, je moet me nog leren kennen, jongen."

"Maar ik dacht . . . dat we 't over Ank hadden, omdat je zo ongerust over haar bent. En nu kom jij ineens met dat oosten en westen!"

"Ja, dat is zo. Dit was maar even een zijpaadje."

Ted zucht alweer en Emi bedwingt haar lach, als hij met een haast ontredderd gezicht zegt: "Ik geloof niet dat ik een vrouw ooit in haar gedachtengang zal kunnen volgen."

Ze zijn de brandgang uit en aan de overkant van de weg staan de kinderen al bij de wagen te wachten. "Hoeft ook niet," antwoordt Emi nog gauw op Teds verzuchting, terwijl ze de straat oversteken. "Zij moet jou volgen."

Als Ted het portier openmaakt, tuimelt Louitje het eerste de wagen in en Emi gaat rustig met hem achterin zitten. Ze heeft dit steeds gedaan en wil dit blijven doen, tot later...

Luci komt naast haar aan de andere kant, het wijde rokje voorzichtig om zich heen gespreid.

"Mam, nu hebben we ineens een auto ook . . ."

"Zo iets mag je niet zeggen," komt prompt Ad van de voorbank.

Ook in de buitenwijk geeft de zon nu haar lange schaduwen van bomen en struiken dwars over de weg, maar het witte huisje van oom Koos en tante Guus vangt nog de laatste glanzen, die vurig weerspiegeld worden in het blinkende spiegelglas. Oom Koos, in de voortuin, zag de auto aankomen. Gauw heeft hij de anderen geroepen en nu staan ze daar met z'n drieën in het laatste gouden licht van deze dag.

Als ze uitstappen, wordt het een kluwen van grote mensen en kinderen en in die drukte kan Ank heel onopvallend oom Ted feliciteren.

"We stonden juist klaar om weg te gaan," verklaart tante Guus. "Maar nu blijven jullie het feest eerst hier maar vieren."

"Och nee," weert Emi af, "laten we dat nu niet doen. Ik heb overal op gerekend en met die hitte kun je niets laten staan. U komt maar gauw mee naar ons, hoor."

Ank staat vlak bij haar moeder en met een zacht duwtje op haar arm zegt Emi: "Nu onze duif niet terugkwam, zijn we zelf de ark maar uitgekomen om te zien waar de blaadjes blijven."

Ank reageert niet en tante Guus praat erdoorheen: "Zullen we dan maar meegaan Koos?" Zonder zijn antwoord af te wachten, gaat ze verder: "Alleen Emi, een voorstel: wij gaan samen lopen. Door het park. Dat kan nu nog, hè."

"O, dat is best, tante."

Pas als de auto volgeladen is vertrokken, en ze het gezelschap nog even hebben nagewuifd, gaan ook tante Guus en Emi op weg. Tante geeft Emi een arm. "Ik moet even met je praten, kind."

"Over An?" vraagt Emi gejaagd.

"Ja, maar iets heel gewoons hoor, alleen weet ze er zelf niet goed raad mee."

"En is ze daarom naar u gevlucht?"

"Ja, daarom."

"Ze vindt het gek van ons?"

"Nee Emi, het gaat over heel iets anders. Je kent Chris van Hoeken wel?"

"Och... tante. Bedoelt u dat?" Emi is helemaal opgelucht. "Zit ze dáár nu mee? En durft ze mij dat niet te vertellen?" Emi lacht en buigt zich vertrouwelijk naar tante Guus. "U mag het haar niet zeggen hoor, maar langs een zijwegje wist ik dat al lang. O tante, het kan gewoon niet mooier. Zij naar Amerika. Dacht Ank... dat ik daar bezwaar tegen had?"

"Emi," zegt tante Guus zo rustig mogelijk, "dan heb je het verkeerd gehoord. Chris gaat niét naar Amerika."

"Jawel!" Emi wil er met alle macht aan vasthouden.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord we announce with great joy the arrival of our daughter and sister

DARLENE ANNETTE

Born March 23rd, 1965.

Mr. and Mrs. Ben Van Huis
Harold
Henriette

894 West 5th St.
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. C. Lof
announce with pleasure the marriage of their daughter

RENY
to
MR. JAMES DALE KORF

on Friday, the Twentieth of August Nineteen hundred and sixty-five at 8 o'clock in the Grace Reformed Church 3316 Burlingame Avenue, Grand Rapids, Michigan, U.S.A.

19 Harcove St.,
St. Catharines, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op 19 augustus 1965 de 45-jarige echtvereniging te herdenken van onze geliefde ouders

MICHIEL CORNELIS JOL
en
CHRISTINA JOL-JANSEN

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Richmond, B.C.:
Jackie en Bill Hovenkamp
Vancouver, B.C.:
Ann en Harold Vos
Ladner, B.C.:
Elisabeth en Art van Diermen
Burnaby, B.C.:
Alice en Cor Jol
en 14 kleinkinderen.

418 East 43rd Ave.,
Vancouver, B.C.

Zo de Here wil hopen wij op 13 augustus 1965 de 40-jarige echtvereniging te herdenken van onze geliefde ouders

JAN VANDERWERF
en
ANNA VANDERWERF-NAUTA

Moge de Here hen nog vele gelukkige jaren geven. Dit is de wens van hun dankbare kinderen.

Ps. 103.

St. Thomas, Ont.:
Gordon en Jenny Vanderwerf.
Parrega, Ned.
Tjomme en Jikke Bleeker
London, Ont.:
Jack and Gay Haagsma
Strathroy, Ont.:
Dave en Jane Vanderwerf
Strathroy, Ont.:
John en Marie Faber
Strathroy, Ont.:
Harry en Martha Vanderwerf
Strathroy, Ont.:
Frank en Metty Beute
en 28 kleinkinderen.

175 Ellor St.
Strathroy, Ont.

1940 Soli Deo Gloria 1965

Op 7 augustus jl. hebben wij met onze lieve ouders

TJALLING WOLTERS
en
TJITSCHE OFFRINGA

hun 25-jarige echtvereniging herdacht.

Dat ze nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven.

Hun dankbare kinderen:
Cecil en Laura
Jerry
Allen
Jane
Andy
Martha
Tena
Michael
Teresa
Charlie
John
Dick

R.R. 1, Hilton, Ontario.

Zo de Here wil hopen wij met onze ouders

LAURENS KALDEWAY
en
CORRY KALDEWAY-SCHEURWATER

op 14 augustus 1965 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen nog lang voor elkander en voor ons moge sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Wallaceburg, Ont.:
John en Margaret Vanderlaan.
Corinne en Elsa June
Clinton, Ont.:
Bert
Sarnia, Ont.:
Herman en Minnie
John

1198 Carr Street, Sarnia, Ont.

Na een langdurig lijden heeft de Here tot Zich geroepen onze geliefde moeder en grootmoeder

ANNA VAN DER VEEN-
geb. Rekker

echtgenote van
Pieter van der Veen

in de ouderdom van 73 jaar.
Johannes 17:24.

30 juli 1965.

Hun kinderen en kleinkinderen:
W. Nienhuis-v.d. Veen
A. Nienhuis Brampton
Klaas v.d. Veen
Jo v.d. Veen-Roeters Coldwater, Ont.
J. Grasman-v.d. Veen
S. Grasman Brampton, Ont.
Aukje v.d. Veen Holland
S. v.d. Veen
Tine v.d. Veen-Boersma Californië
J. v.d. Veen
A. v.d. Veen-v. Wingaarden Holland
H. v.d. Veen Nieuw Zeeland
A. v.d. Veen Brampton, Ont.
J. v.d. Veen
C. v.d. Veen-v.d. Kooy Brampton, Ont.
en kleinkinderen.

Voor aankoop van een huis of een boerderij

raden wij U aan contact op te nemen met

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LIberty 9-3894

VOOR AL UW REIZEN
W. VanderBeek
623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

Op 30 juli 1965 nam de Here uit ons midden weg, na een kortstondige ziekte van slechts één dag, onze innig geliefde Vrouw en zorgdragende Moeder, Behuwd- en Grootmoeder

ANNA AAFKE DE ROOS-ZWAAGSTRA

in de ouderdom van ruim 73 jaar, na een gelukkige echtvereniging van 42 jaar.

Gezang 27:2 (berijmd)
Nooit kan 't geloof teveel verwachten

De diepbedroefden:
R.R. 2, Mountain, Ont.:
Wm. de Roos
Hoogvliet, Holland:
Sj. de Roos
Bonnie de Roos-Visser
Ottawa, Ont:
O. de Roos
Corn. de Roos-van Haren
P. Schuurmans
G. Schuurmans-de Roos
en kleinkinderen.

De Here heeft uit ons midden weggenomen na een ziekte van slechts één dag, voor ons zeer onverwachts, doch op Zijn tijd, onze schoonzuster

ANNA AAFKE DE ROOS-ZWAAGSTRA

geliefde echtgenote van
Willem de Roos

op de leeftijd van ruim 73 jaar.

Ps. 73:23a (onber.)

30 juli 1965.

R.R. 2, Mountain, Ont.
G. de Roos
G. de Roos-Venema
R.R. 1, Chesterville, Ont.
J. de Jong
T. de Jong-de Roos

PICNIC DAG
voor
BEILENAREN

Beilenaren die interesse hebben om een dag gezellig samen te zijn worden verzocht

ZATERDAG 14 AUGUSTUS
naar het
STRATHROY PARK

te komen.

Als gasten hopen we in ons midden te hebben Ds. B. Boelens en familie.

Lunch meenemen.

Enige Beilenaren.

Wanted:
UPHOLSTERER

in the St. Catharines area. Write or contact Mr. Wm. Bruinekool, R.R. 1, Jordan, Ont.

WANTED

Married man on turkey farm, for young turkey and breeding operation in southern Ontario.

Experience preferred but not necessary. Write to: Box 1818, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

THIRD FLOOR APARTMENT

with fridge and stove, for quiet working couple or two girls. Telephone Hamilton JA 9-9429. If no answer call JA 8-9077.

WANTED
Single or Married Man
FOR
DAIRY FARM

Must have experience. Good wages. T. Posthumus, 351 Liberty St. N., Bowmanville, Ont. Tel. 623-2353.

Meisje van 27 (Hollands, spreekt geen Engels), zag zich gaarne geplaatst in gezin waar hulp hard nodig is. Chr. Ref. Of als gezinsverzorgster. Brieven s.v.p. aan No. 1819, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

TE KOOP

bloeiende zaak in Hollandse artikelen, manufacturen, etc. in een snel groeiende plaats in de Niagara Peninsula. Gebouw is eveneens te koop, doch eigenaar is bereid dit te verhuren. Voor serieuze reflectanten zijn boeken ter inzage. Brieven onder nr. 1816 bureau Calvinist-Contact.

Wij bieden U aan:

1. 5 acres beplant met zoete kersen, perziken, aardbeien en andere vruchtbomen. Modern huis en andere gebouwen, town water, gas en electriciteit. Alle machines. Vraagprijs $23.000.

2. Middelgrote druivenfarm en enige andere vruchtensoorten. 17 acres in totaal. Groot bakstenen huis, van alle gemakken voorzien. Alle benodigde gereedschappen. Vraagprijs $33.000.

3. 10 acres met gemengde vruchtbomen: zoete kersen, perziken, appels en peren. Koelhuis en andere gebouwen. Groot modern woonhuis. Alle machinerieën. Vraagprijs $22.000.

Deze bedrijven bestaan uit de beste grond in de Niagara Peninsula. En zijn gelegen binnen 4 mijl van kerk en Chr. school.

Schrijf of telefoneer (collect) naar

GERRIT OTTEN
P.O. BEAMSVILLE, ONT.
Tel. 563-7904 of Grimsby 945-2208

Agent voor
Harold Jarvis Real Estate Ltd.
GRIMSBY, ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Kingston, Ont., P. Van Egmond te Wellandport, Ont.
te Lacombe I, Alta., Kand. A. Leegwater.

Aangenomen

naar Owen Sound, Ont., Kand. J. Hofland.
naar Fredericton, N.B., als Home Missionary (Kingston, Ont. roepende kerk) Kand. H. De Bruyn.
naar Newmarket, Ont., Kand. John C. Vander Stelt.
naar Kingston, Ont., P. Van Egmond te Wellandport, Ont.
naar Edson, Alta., Kand. J. Van Hemert.
naar Minneapolis-Pinewood als Home Missionary (Zeeland I roepende kerk), A. J. Stienstra te Exeter.
naar Brooks, Alta., Kand. C. De Bree.
naar Edmonton, Maranatha, Alta., C. Padmos te Calgary, Alta.

Bedankt

voor Surrey, B.C., A. J. Stienstra te Exeter, Ont.
voor Renfrew, Ont., Kand. J. Van Hemert.
voor Iron Springs, Alta., Kand. C. De Bree.
voor Emo, Ont., Kand. C. De Bree.
voor Monsey, N.Y., W. C. Boelkins te Edmonton I, Alta.
voor Ottawa, Calvin, Ont., J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Mitchell, Ont., M. Vlietstra te IJmuiden, Ned.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., L. Buitendorp te Alsip, Ill.

Beroepen

te Exeter, Ont., Kand. Harry Heeg te Jarvis, Ont.

* * *

Rev. J. R. Euwema van Brantford, Ont., hoopt binnenkort met emeritaat te gaan.

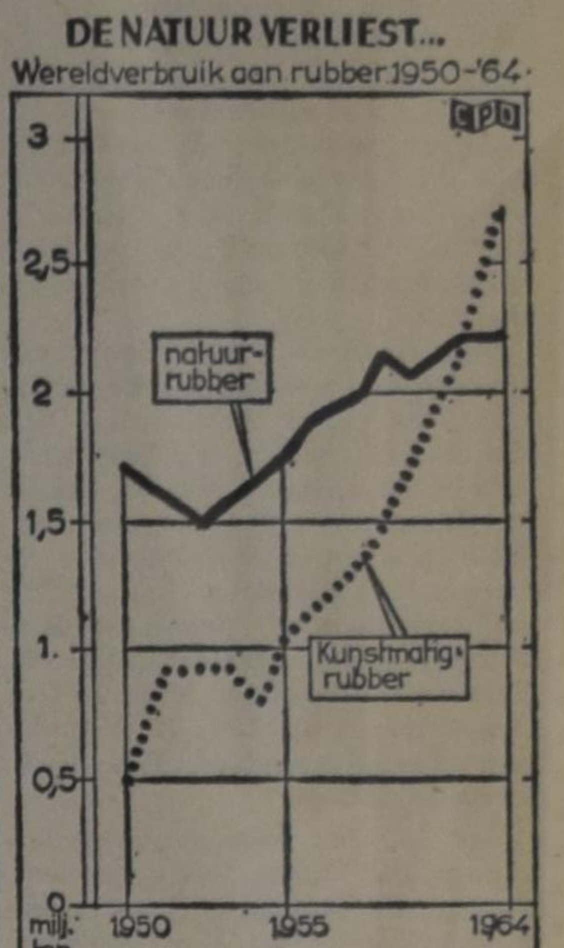

De natuurrubber is heel lang de ongekroonde koning geweest. Thans echter blijkt de strijd verloren te hebben tegen synthetische rubber. In onze grafiek geven wij een overzicht van de wedstrijd tussen de industrie en de natuur waarbij de industrie de winnende hand is. De kunstmatige rubber is onder verschillende namen bekend en werd uitgevonden in het begin van de dertiger jaren. De strijd was moeizaam voor de kunstmatige rubber en nog in 1939 nam de natuurrubber 99% van het wereldverbruik voor haar rekening. De wereldoorlog maakte de kunstmatige rubber tot een harde noodzaak en een onmisbaar artikel. De Ver. Staten zijn thans de grootste producent van de kunstmatige rubber gevolgd door Engeland en Duitsland.

De synthetische rubber zal haar plaats niet meer verliezen en men verwacht dat het wereldverbruik in 1970 bijna 3,5 miljoen ton zal bedragen.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"
BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Holland

$347.-

op een 21-daags retour Montreal-Amsterdam. Van 30 aug. tot 5 nov., met tickets voor Brussel, Parijs en Londen.

VALENTINE TRAVEL
Service 485-0336
1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

FARMS TE KOOP

DE BESTE 83-ACRE FARM IN BRANT COUNTY

EN GELEGEN AAN DE GRAND RIVER

2 Barns, chicken house en een 10-kamer, twee verdiepingen, stenen huis. Van alle gemakken voorzien. Ongeveer 3 mijl vanaf Brantford Chr. Ref. Church en Chr. School. Vraagprijs $32.000,—, de helft down.
Ook nog een 100-acre farm beschikbaar, ongeveer 2½ mijl van Brantford.

JOHN KUIPERS
Realtor
351 West St. BRANTFORD, ONT. Phone 752-1682

TEACHERS WANTED

GALT CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY plans to open their two-room school September 1965 and is in need of

A PRINCIPAL
and
ONE TEACHER

For inquiries please write: John Veenema, Secr., 37 Myrtle Ave., Galt, Ont.

The Edmonton Society for Christian Education is in need of

2 TEACHERS

for Grade 1, per September 1, 1965. Salary schedule very favorable for holders of a degree ($4150.00-6200.00). For further information please write the Principal Mr. R. L. Shannon, Box 342, Edmonton, Alberta, Canada.

The 7-room **Canadian Christian School of Jarvis, Ont. will be in need of**

A TEACHER

for the schoolterm 1965-1966. Junior or intermediate grade. Qualified or prospective 1965 graduates preferred.

Please send your applications to the principal, MR. T. BERGSMA, Box 104, Jarvis, Ont.

The Immanuel Christian School of Aylmer, Ont. will next September be in need of a

TEACHER FOR
GRADE 1 AND 2

Qualified preferred. Please send applications to: Mr. C. Broer, R.R. 5, Aylmer, Ontario.

URGENT

THE BROCKVILLE CHRISTIAN SCHOOL WILL BE

FORCED TO CLOSE IN SEPTEMBER

UNLESS WE HAVE A CAPABLE

PRINCIPAL

"Who is willing to help this six-year-old school?"

Please contact the Secr.:
DAVID WEIMA, R.R. # 3, Brockville, Ont.

PRIMA DAIRY FARMS

MET VEE, MACHINES EN MELK-CONTRACTEN

Grote farm met meer dan 300 acres best land, 2 huizen, waarvan het ene geschikt is voor 2 gezinnen, 2 barns, melkhuis met grote bulk-cooler, silo en andere bijgebouwen.
Holstein vee en eerste klas machines. Melk-inkomen over $15,000 en inkomen van vee-verkoop en graan.
Mooi gelegen aan de Welland rivier en slechts 4 mijl van de stad. EEN GOEDE GELEGENHEID VOOR 2 GEZINNEN OF EEN GEZIN MET ZOONS. Prijs $90,000.— Down payment $25,000.— OPEN VOOR OFFERS.

160 acres farm met 2 prachtige huizen (main house is beautiful). Grote, prima bedrijfsgebouwen voor het vee en een extra grote barn voor broilers (broiler vergunning), Farm-machinery en broiler equipment. Prima Holstein vee. EEN PRACHTIG GELEGEN BEDRIJF MET HOOG INKOMEN. Ja, een der mooiste farms in de Niagara Peninsula. Vraagprijs $90.000.— Down payment $25.000.— OPEN VOOR OFFERS.

200-acres farm met prima huis, 3 barns, silo, melkhuis met grote bulk-cooler, machine park in prima conditie. Beste watervoorziening. 80 stuks eerste klas Holstein vee, waaronder 40 melkkoeien. MELK-INKOMEN OVER $17.000,— en inkomen van vee-verkoop.
VRAAGPRIJS $75.000,— Down payment $20.000,— OPEN VOOR OFFERS.

Een zeer goede farm met prima dubbel woonhuis, grote barn met melkhuis en bulkcooler, silo, graanopslagplaats, machineschuur, varkensschuur, dubbele garage en andere bijgebouwen. 38 stuks prima Holstein vee en alle goed onderhouden machines. EEN REEDS JAREN BESTAAND MELKCONTRACT. DE EIGENAAR IS ERNSTIG ZIEK EN MOET VERKOPEN.
Vraagprijs $38.000,— Down payment $10.000,— OPEN VOOR OFFER.

VERSCHILLENDE ANDERE FARMS MET VEE, MACHINES EN MELKCONTRACTEN IN PRIJZEN VAN $40.000,— tot $50.000,— op gemakkelijke voorwaarden.

Een mooie farm van 148 acres, doch zonder koeien en melkcontract. PRACHTIGE NIEUWE BARN EN PRIMA WOONHUIS, VAN ALLE GEMAKKEN VOORZIEN. Vraagprijs slechts $25.000,— Down payment $8.000,— of offer. Er kan een melkcontract aan deze farm worden verkregen, doch dit is ook een prachtige farm voor beef cattle. (Machines included.)

Contact K. KRAAY,
REAL ESTATE BROKER
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. 934-1813

SLECHTS $1,500.— DOWN

WILT U EEN EIGEN ZAAK BEGINNEN?
OF
ZOEKT U EEN GOEDE INVESTERING?

Hier bieden wij U aan een grote winkel met een 3 slaapkamer apartment achter de winkel, terwijl er boven grote ruimte is voor een studio, tekenkamer of een te maken ander apartment.
De winkel is 35x35 ft., heeft 2 ingangen en kan gemakkelijk tot 2 winkels worden ingericht.
Het pand is prachtig gelegen in het hart van de business section in de plaats Ridgeway, alwaar de mensen van de gehele omgeving hun inkopen doen en er bovendien honderden toeristen in de zomermaanden zijn.
De eigenaar heeft deze winkel voor meer dan 17 jaar met groot succes geëxploiteerd als drogisterij en souvenirs en heeft door ziekte moeten ophouden. Het gebouw is nu "vacant" en kan voor allerlei zaken worden ingericht.

Prijs $10,000.— Hypotheek $8,500.—

beschikbaar à 6%, betaalbaar met slechts $70.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, Realtor
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. 934-1813

HANS SELYE,

Man van de Wetenschap

door Herbert Lampert

(Can. Scene)—Het is nu 28 jaar geleden dat Dr. Hans Selye de medische wereld zijn theorieën over "stress" presenteerde en thans, op 57-jarige leeftijd heeft hij als directeur van het Institute of Experimental Medicine and Surgery aan de Universiteit van Montreal opnieuw de aandacht op zich gevestigd op een ander terrein van het medische onderzoek.

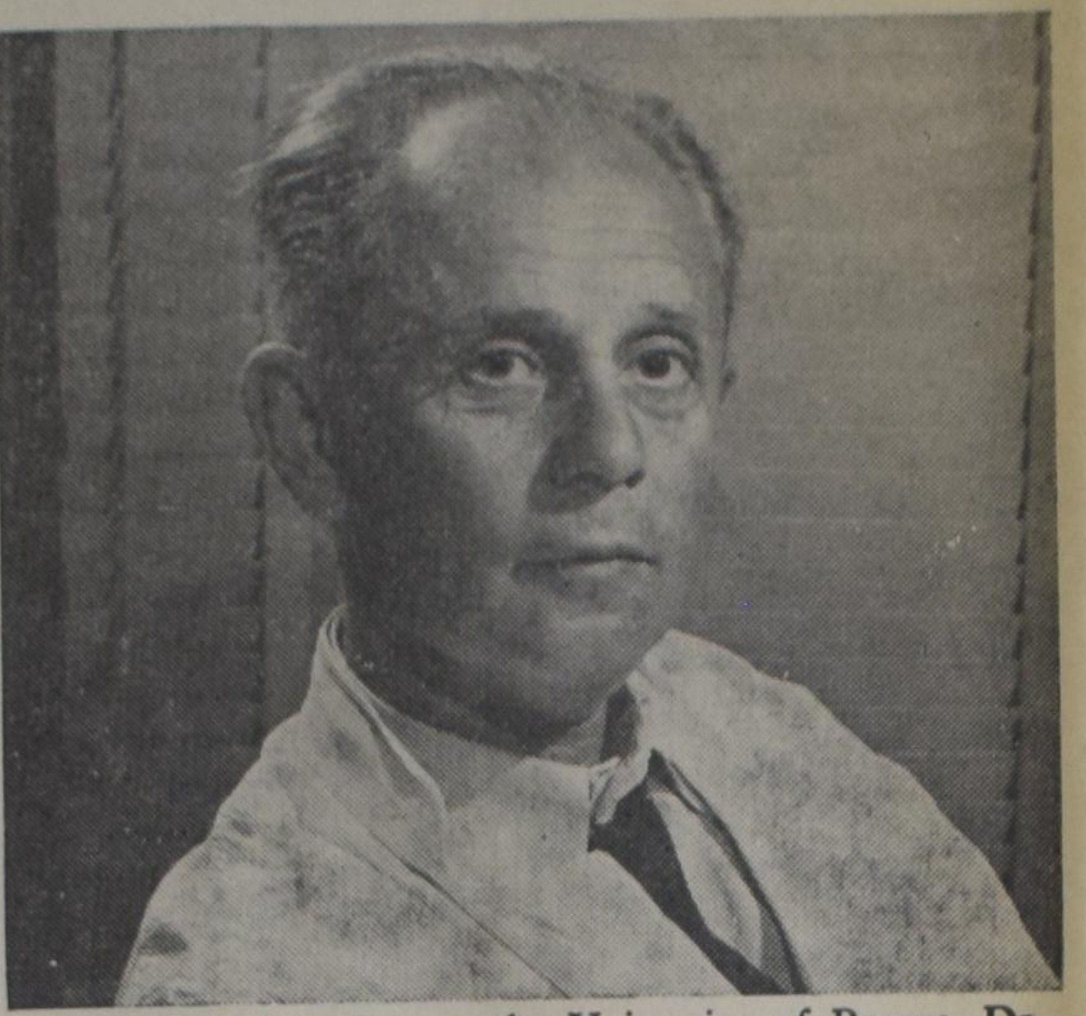

As a medical student at the University of Prague, Dr. Hans Selye first noticed that early symptons of many illnesses were identical: loss of energy and appetite, general aches and pains. He pondered this fact for 10 years, then as a research endocrinologist in Canada he went to work to find out why. His discovery that "stress" can cause sickness has given medicine a new direction.

He universele van Dr. Selye's onderzoekingen vindt U weerspiegeld in het internationale gezelschap waaruit zijn afdeling bestaat. Zelf is hij opgeleid aan scholen en universiteiten in Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Italië, de Verenigde Staten en Canada en deze geleerde die 10 talen vloeiend spreekt heeft zich verzekerd van de bekwame hulp van dokters uit India, Italië, België, Argentinië, Japan, Tsjecho Slowakije, Polen, de Verenigde Staten en Canada en als U alle talen die door deze mensen gesproken of gesproken kunnen worden bij elkaar optelt, komt U tot 23.

Hans Selye is in 1907 in Wenen geboren. Zijn vader Hugo was een bekend chirurg. In 1924 begon hij zijn studies aan de Duitse Universiteit in Praag. Daarna studeerde hij aan de universiteiten van Parijs en Rome, waarna hij naar Praag terugkeerde om daar zijn graad te behalen als arts. Twee jaar later behaalde hij zijn doctorsgraad in de scheikunde. In 1931 werd hem door het Rockefeller research fonds een toelage toegekend, hetgeen voor hem verdere studie aan de John Hopkins University betekende. Een jaar later accepteerde hij een positie aan de McGill universiteit in Montreal. Elf jaar later verliet hij McGill om de positie te aanvaarden, welke hij thans bekleedt aan de University of Montreal.

De eerste aanwijzingen voor zijn zg. "stress" theorieën werden ontdekt toen hij in 1936 laboratoriumdieren injecties gaf met bepaalde extracten, die belangrijke wijzigingen veroorzaakten in verschillende organen, en altijd precies eender. Hij ontving weinig steun van zijn collega's toen hij als zijn mening te kennen gaf dat het mogelijk moet zijn om de natuurlijke reactie van het lichaam om beschadiging te herstellen, therapeutisch te gebruiken. Het getij keerde, toen een van de beroemdste Canadese geleerden, wijlen Sir Frederick Banting, zich achter hem stelde. Deze was ook verantwoordelijk voor de eerste financiële steun die Dr. Selye ontving in de vorm van een bescheiden toelage van $500. Zijn volharding bracht hem eindelijk succes. De medische wereld begon meer aandacht aan zijn ideeën te schenken en op het gebied van het onderzoek ging men rekening houden met zijn theorieën. Ziekten, die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben zoals hoge bloeddruk en hartkwalen, zijn bijproducten van Dr. Selye's theorie dat de genezende reacties van weefsel kunnen worden geïdentificeerd, gemeten, en tot op zekere hoogte beïnvloed kunnen worden.

Zijn nieuwste project behandelt een nieuwe zaak, die hij "calcyphylaxis" noemt. Gedurende zijn experimenten met dieren is hij er in geslaagd de huid te verharden. Deze verharde huid valt later af om plaats te maken voor een mooie nieuwe huid. Geboortetekens, brandwonden en pokdalige huidtekens zouden door de behandeling van Dr. Selye verwijderd kunnen worden. De belangrijkheid van deze vinding gaat echter veel verder. Het verwijderen langs chirurgische weg van zieke of beschadigde organen zou kunnen worden voorkomen als de organen door "calcification" onschadelijk gemaakt kunnen worden en op non-actief gesteld zouden kunnen worden.

Wanneer hij niet bezig is met zijn onderzoekingen in "de oceaan van de waarheid", dan is Dr. Selye het liefst met zijn gezin. De familie Selye heeft vier kinderen. Dr. Selye houdt van goede muziek (vooral Weense muziek en zigeuner melodieën), bloemen en — vanzelfsprekend — reizen. Hij brengt de helft van zijn leven door in universiteiten en medische centra over de gehele wereld, waar hij wordt uitgenodigd te spreken.

(Verkort overgenomen uit een artikel van Herbert Lampert, Montreal '65)

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Dr. Selye shows organ changes in rat suffering from "stress": swollen adrenal glands, shrunken thymus, stomach ulcers. In countless experiments where rats were subjected to myriad forms of stress, both physical and emotional, the results were provocatively similar.

In a busy research laboratory at Montreal University's Institute of Experimental Medicine and Surgery, a quiet genial scientist, aided by a band of assistants and an army of rats, is conducting experiments into the chemistry of life which herald a dramatic new approach to the study of disease and mental illness.

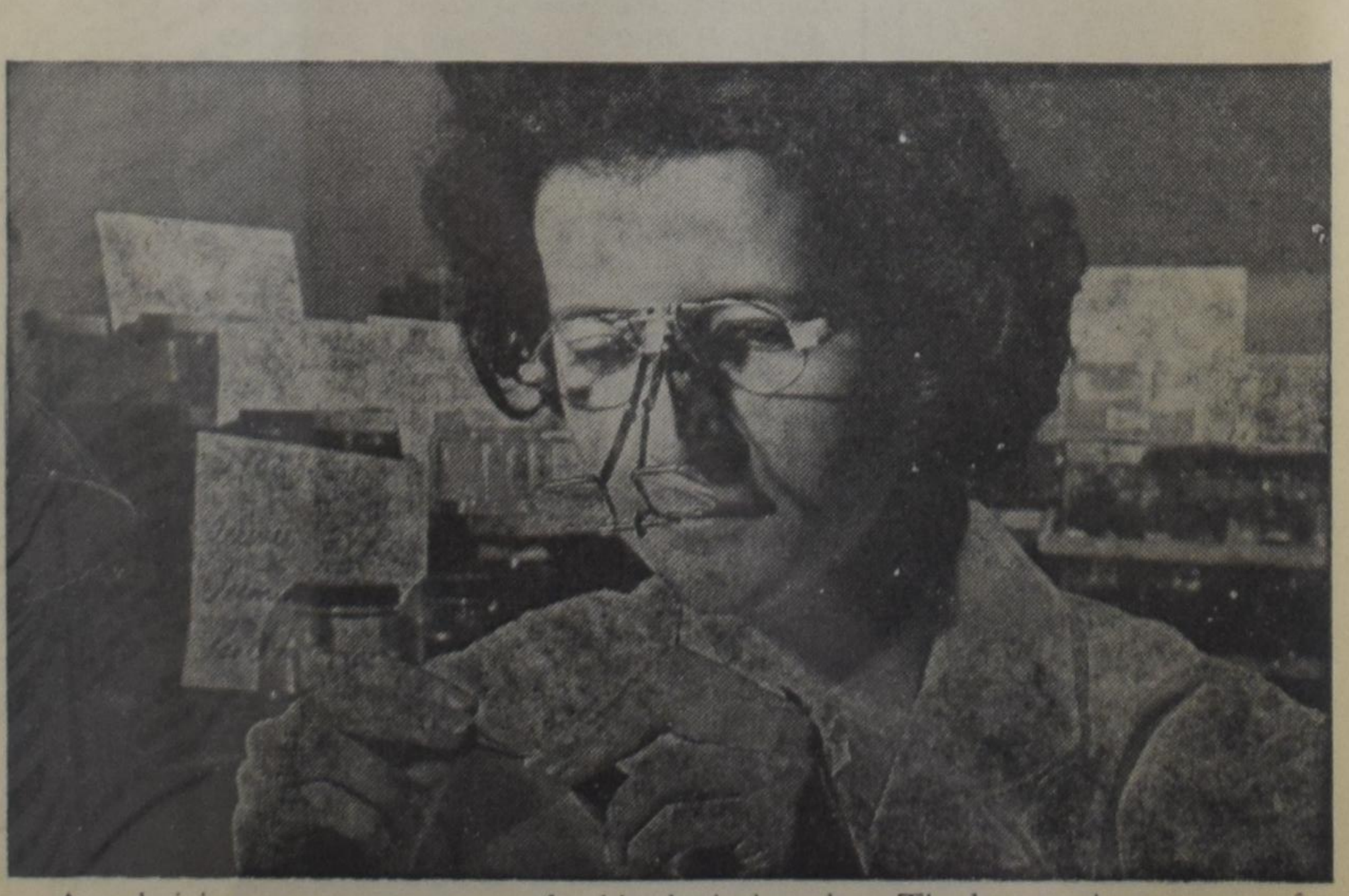

A technician prepares rat organs for histological study. The key to the mystery of "stress" says Selye are the hormones . . . chemical regulators of growth, sex, health and perhaps, disease. Every attack on the body upsets its chemical balance.

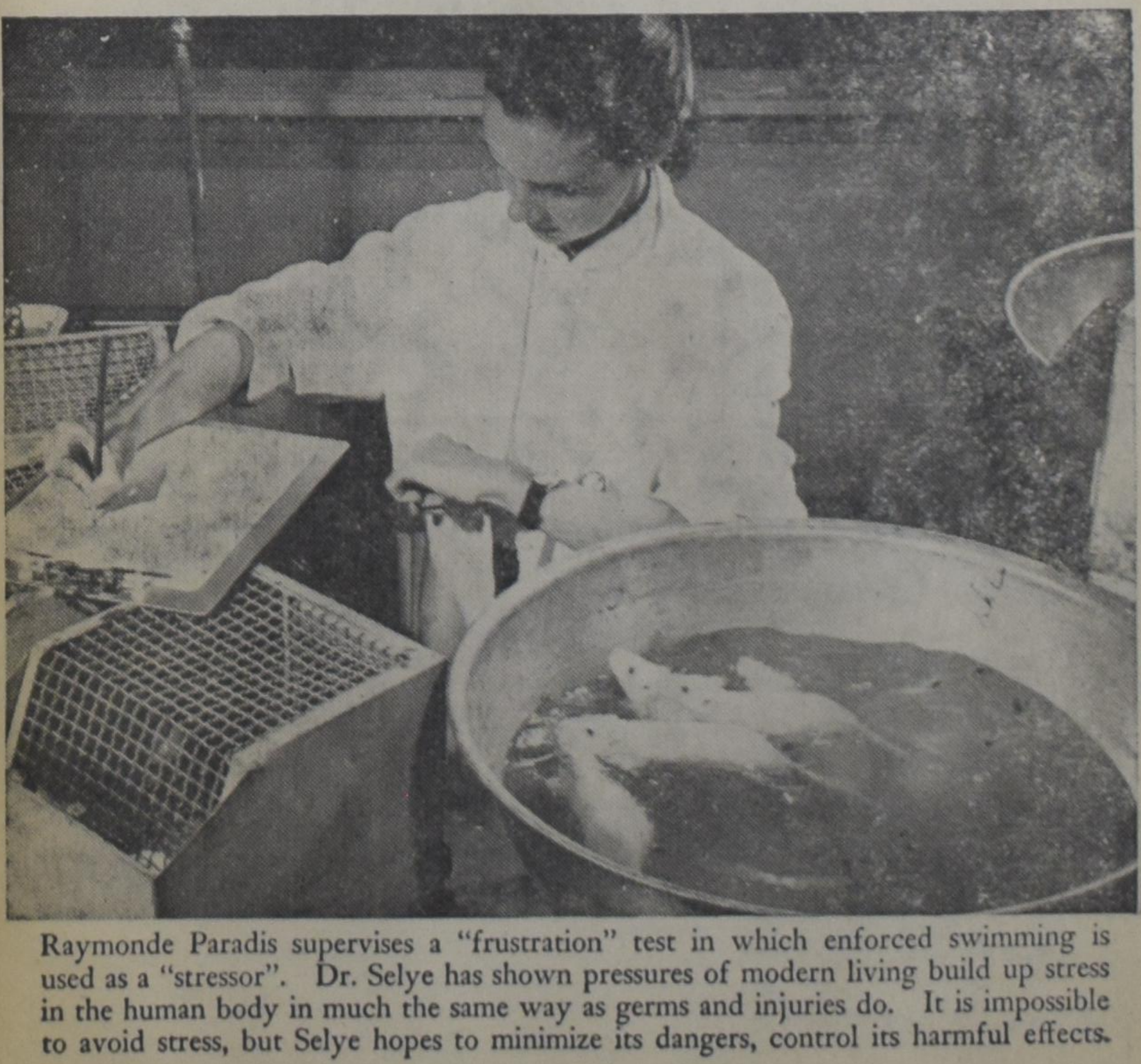

Raymonde Paradis supervises a "frustration" test in which enforced swimming is used as a "stressor". Dr. Selye has shown pressures of modern living build up stress in the human body in much the same way as germs and injuries do. It is impossible to avoid stress, but Selye hopes to minimize its dangers, control its harmful effects.

INGEZONDEN

C.J.L. Foundation Petitions B.C. Government to end Union Dictatorship

The Committee for Justice and Liberty (C.J.L. Foundation) is determined to defend the workers' *freedom* to join a labour union. It has decided to submit a brief and a petition, calling for the restoration of voluntary unionism, to the Government of British Columbia.

The Committee and its supporters consider the freedom to join a labor union indispensible, since workers must be able to express their deepest convictions in the affairs of a union. Some believe that unions are religiously neutral and must adhere to a socialistic, materialistic viewpoint; other workers are committed to the Christian view of life and wish to uphold Biblical principles in their union activities. That is why they have established the Christian Labour Association of Canada. Workers should not be forced one way or the other, but each should be free to support and join the union of his choice.

Despite the fact that Canadian citizens are guaranteed freedom of association in *The Canadian Bill of Rights*, this freedom is trampled under foot by the secular trade unions. They *speak* of their respect for freedom, but their *deeds* belie their words. In many communities it is increasingly difficult to obtain employment without being compelled to support and pledge allegiance to a secular union, placing Christian workers before the demand to endorse an organization and its program that ignore the Word of God. This they cannot do, and as a result many workers suffered the loss of their employment. In Toronto, London, Orangeville (Ontario) and in Vancouver, B.C., as well as in many other places, there have been numerous instances of such flagrant injustice.

The case of Clarence Mostert, the Vancouver diesel mechanic, who was fired for his refusal to join the socialistic International Association of Machinists on account of his Christian convictions, is well-known. (It is expected that this case will shortly be brought before the B.C. Supreme Court.)

Another Vancouver worker, John Verhoeff, suffered a similar fate as the result of the Carpenters' Union's power-hungry tactics. He was dismissed despite efforts to explain his conscientious objections to the humanistic principles of this union and his offer to pay the equivalent of union dues to a charitable organization.

Recently, still another Vancouver worker was ordered to join Local 1541 of the Floorlayers' Union, an affiliate of the Carpenters' Union, or else lose his employment. This worker has been employed with this firm for a number of years, whereas the union moved in only a few months ago. Attempts to persuade union officials to exercise tolerance and to respect the convictions of Ed Numan were met by indifference and the rejoinder: "We do not force anyone to belong; if he does not want to, he is free to go elsewhere."

It is evident that the secular unions' stranglehold of employment opportunities has rendered union members helpless over against unscrupulous labour leaders. They are unable to protest since union leaders control their livelihood. Professor Sylvester Petro, an authority on Labour union practices, in discussing the report of the McClellan Subcommittee on trade unions' malpractices, made his point as follows:

> . . . But the fact remains that there is a perfectly clear, logical and rational relationship between control over a man's employment and exploitation of that man. He is in a weaker position to react against exploitation than he would be in the absence of such control. To deny that would be, not only to reject compelling logic; it would also be to blind oneself to the plain facts of life. It would amount to saying that the sorry disclosures in the McClellan Record did not happen at all, or that they add up to nothing more than an incoherent jumble of unrelated events. (*Power Unlimited, The Corruption of Union Leadership, p. 143.*)

The Committee for Justice and Liberty has been tireless in its efforts to combat compulsory unionism since its organization in 1961. It has assisted numerous workers in their struggle against union dictatorship. It has also submitted extensive briefs to governments and their appointed commissions.

The Committee has decided that the time is now ripe for petitioning the Government of British Columbia to restore freedom of association for the workers. A brief will be presented to the Government, together with a petition that reads as follows:

> We, the undersigned, being over the age of nineteen years, affirming our conviction and belief in the fundamental right of freedom of association, hereby petition Her Majesty's Government for the Province of British Columbia for legislation making illegal the stipulation in a collective agreement requiring contribution to or membership in a trade union as a condition of employment.

In many communities across the province local committees will swing into action to alert the public to the need for a recognition of this fundamental right and to gather signatures on the petition. The campaign will be scheduled during a four-week period, beginning on August 29th.

We urge all the readers of this publication living in British Columbia to lend their support to this action against dictatorship, thus helping to enable Christian workers to live according to the dictates of the Word of God, also in this vital area of life. Signers must be at least nineteen years of age and eligible to vote in provincial elections.

If no action has been started in your community for lack of a local contact committee, please write us and we shall be pleased to forward petition sheets and further instructions to you.

If Christians to whom God has given His revelation of the Truth, do not speak up for liberty and justice in these critical times, who will?

For further information about this project or any other aspect of the Committee's work feel free to write to:

Harry Antonides,
B.C. Representative
C.J.L. Foundation
935 Pinewell Crescent
Richmond, B.C.

Imr : HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Agio Sigaren
Zijn beter

Agio Fixe	$1.30	per	10
Agio Garant	1.55	„	10
Agio Gouden Oogst	2.25	„	10
Agio Grand Prix	2.50	„	10
Agio Petitos	1.90	„	20
Super Senoritas	2.10	„	20

P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. Box 507
Waterdown, Ont.

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

[illegible]
LIGA
Krachtige Kost voor het Kind!
LIGA! Let op de èchte!

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds th solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST - CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 812, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

NO. 1 OF A SERIES

DRUG ADDICTION - DEATH ON THE INSTALLMENT PLAN

BY INEKE PARLEVLIET

They say of themselves that they are animals; animals not living in a jungle of green bush, humming insects and oppressive heat, but in the boisterous streets of the big city where people rush by unaware of their existence and misery.

They loiter on the corners of the streets, seemingly idle and without a purpose, but they all are alert, tense and nervous. They are waiting, waiting for the only thing they talk about, the only thing they live for: Dope.

Suddenly the group of teenagers split up as if someone has given them a signal. They drift off into different directions, slowly, trying hard to behave as inconspicuously as possible. What they are going to do is illegal and punishable by law with a jail term of several years. So they must be cautious. A detective might be around, dressed like any other passer-by who buys a newspaper or lights a cigarette. They are the hunters, anxious and eager to catch their prey . . . .

Regardless of how risky their business is, the narcotic addicts must have their drugs without delay. Their craving and need for heroin is much greater than their fear of being caught "dirty," with dope in their possession.

Now the pusher or "connection," the dope peddler for whom they have been waiting impatiently, has arrived. Taking turns, at great intervals of time, each addict walks casually up to him, passes by and orders under his breath the wanted quantity: One $3 bag, two $5 bags . . . Shortly afterwards he returns, giving the pusher the required dollar notes and either gets the heroin when he passes by again or else he receives the indication where he can find his purchase later on: hidden between the pages of the telephone book in a public booth, under the radiator in a hotel lobby or under a garbage can.

As soon as the drug addict has got possession of his tiny cellophane bag with heroin he hurries away. With the "stuff" on him he is in an extremely dangerous position. Any moment a dope detective might appear and search him for drugs. He also wants to shoot the heroin as soon as possible; he hardly can wait for the drug to take effect on him. But it is not easy for him to find a place where he can inject the drug. Like most other "junkies" he has no home. If he has enough money he can rent a cheap hotel room, if not he sleeps on park benches, in a public washroom or he doesn't sleep at all. Often he has to shoot the dope in a public lavatory or bath-house unless a friend might invite him to use his room.

The only time he feels relaxed and carefree is after the injection, but soon he gets restless again. It only takes about four hours before he will need a new shot. This means that he has to get hold of some money first to purchase another bag of heroin and then the risky and tense business of finding a pusher and being dirty starts all over again. If he can't get his dope in time, withdrawal symptoms will rack his body with pain and his mind with a torturing craving for the needed drug. Then he couldn't even go out anymore to buy heroin, since he would be even too ill to stand on his feet.

Having no other means of income the drug addict has to find other ways to support his dope habit and turns to crime. During the day he has to steal sufficient money or goods to get enough heroin for the coming night and next morning. Without his evening shot he wouldn't be able to get through the night, without his "wake-up" shot, injected as soon as he has opened his eyes, he couldn't face the day or be able to get up.

So he is active from early morning till late at night. He has no time for "squares"; for the rest of the world who live normally and without drugs. He hasn't much time, nor much desire to prepare himself a decent meal. He has no interest in what's going on outside of his vicious circle of dope and crime. His life is based upon and centered around dope. He feels lost and desperate without it, not realizing that with narcotics he is in a much worse position: he might be lost for ever. Yet even if he does know this, it makes no difference. He is completely enslaved to this most refined poison for body and soul.

Each day brings new torture, new anxieties, new fears, new problems and miseries. He has no aim, no hope or ideals left. He is like an animal and the hunters are always close . . . .

HOW IT OFTEN STARTS

Jim is a typical junkie. He came from a broken home and lived until his fifteenth year with his mother and brothers and sisters. He got more beatings than food. The three small rooms in the big, dilapidated apartment building of the poor Portorican section of New York City hardly offered enough room for the large family to eat and sleep, let alone to play. No wonder Jim looked for recreational activities in the street. Before long he became a regular "gang" member, took part in fights, violence, vandalism and crime.

He smoked his first marijuana cigarette when he was fifteen. A pusher had come to his school and lured him to try a couple. Shortly after he played hooky for good and no truant officer could force him to go back to school. Then came the day his gang mates advised him to change marijuana for heroin. It would give him a much better "high."

Jim hesitated. He had often heard about the drug, seen boys and girls who lived on heroin. It was dangerous stuff, much more habit forming that marijuana. Besides it was terribly expensive . . . Yet at the same time he did not want to be called a square by the rest of the gang. For only once he could try it, Jim thought. That couldn't hurt him.

The opportunity came when John, the gang president had the luck to "find" $200 under the driver's seat in a cab.

"I'm going to get myself a room," he announced, "and I'm going to turn everybody on who wants to." A most generous offer. Heroin is seldom given away free.

Jim joined the others to the room which John had rented, a shabby and dirty cubby-hole with a double bed. In no time the room was in the greatest disorder. With clenched teeth and tight fists they all watched John, who as the first one, prepared his injection.

Anxious to shoot John put the "works" on the bedside table: the eye-dropper, the hypodermic needle (called "the spike") and a bottle top, the "cooker." Tense and tight-lipped he put the contents of a $5 bag of heroin carefully into the cooker, afraid to spill one grain of the powder-like drug, and dissolved it in water. Then he filled the needle with the mixture and injected it directly into a vein of his underarm, after first having wrapped a tie around his arm to make the vein stand out. John was "mainlining." Some of his friends preferred "skin-popping," injecting the heroin not into a vein, but in a muscle. A moment later blood started to back into the eye-dropper — a sign that the needle was in John's vein.

When John was finished and "high," the other boys and the two girls which were present took their turns. The water in the glasses on the table tinted red. Clothes, used to wipe off the blood from the arms, were blood stained and lying all over the floor. Sheets and blankets, dotted with burn holes from cigarettes were thrown off the bed. Ashes cigarette butts, matches, pocket books, pop bottles, strands of electric wire, taken from a cord to unclog needles, covered the dirty, worn-out carpet. The smell of sweat, smoke and heroin was repelent, but it didn't seem to bother the gang.

Jim was the last one to get his shot. His heart pounded in his ears when he felt the tiny prick in his arm where the heroin was injected. He closed his eyes and waited. It didn't take long before he drifted off into a kind of euphoria. Suddenly he felt great, powerful, carefree and relieved of all the troubles and problems which had haunted him before. He had experienced the mild excitation when he had sniffed marijuana. It had been pleasant, agreeable. But this was different. This "high" was indeed much, much better. Heroin was the real stuff! Not a care in the world had he left!! It was like having no feeling at all. His mother with her beatings and screams didn't exist anymore; his father, who still dropped in occasionally after a drinking bout to smash the few pieces of furniture in the house, seemed no longer of any importance. It didn't matter anymore that he was kicked out of the house, that he hardly had any clothes and was often hungry . . . .

Jim's eyelids became heavy and started to droop. He felt sleepy but wonderful. He couldn't help nodding his head. His mind went wandering into a happy future. Life was great. Life was good, oh, so good . . . .

THE ADDICTION

It only took Jim fourteen days to become addicted to heroin like it does for most others who take their first shot. Of course Jim never wanted or planned to get addicted. He had only taken one bag of heroin out of curiosity for a special sensation and out of fear of being called a chicken. But the first injection had sold him, although Jim didn't realize this yet.

He took the second shot that same day. He wanted to get that wonderful feeling of "no feeling" once more. The next day, when he was feeling high from his third shot, he decided that this was his last one. But when after a couple of hours the heroin started to lose its effect and all the troubles of his small world came falling back on his skinny shoulders, he could not resist another "deck" of heroin. Before he knew it or wished to admit it, he was hooked.

It is said that when you're hooked once, you're hooked for the rest of your life. Jim still believed that this statement did not refer to him. He still could kick the habit if he really wanted to, he thought. But why not enjoy a few shots now that he could do it? Everyone did anyhow . . . .

Of course Jim only got his first shot of heroin free. He now had to buy it himself. A normal deck of heroin cost $5. There were also $3 bags on the illegal market, but these produced a much shorter effect. In order to remain under the influence of the dope, to stay "straight," he needed four $5 bags a day.

He had been used to stealing money to buy his marijuana cigarettes, but as heroin was more expensive he really had to make it an art now. In this way Jim had entered the vicious circle of addiction and crime. There seemed no way out anymore . . . .

After fourteen days of heroin Jim's body had such a need of the drug that he could not live without it anymore. Once he tried voluntarily, but he couldn't stand the pain. Stomach cramps seemed to cut through his body like a knife, a terrible diarrhea and feeling of nausea made him feel more ill. His nose ran, his eyes watered and the sweat streamed out. It looked like a severe attack of the flue. But his nerves were the worst: that never ceasing desire to shoot again. His body craved for the drug, his mind yearned for it every single second. This was real torture. He got panicky. He had to get hold of some heroin, otherwise he was afraid he would die. He needed it desperately, more than anything else in his life. He screamed with pain, with despair. Before his swimming eyes he saw the white powder flashing like a huge light cloud.

"I want it . . . I need it!" he yelled with a shriek voice. "Give

me a shot . . . please give me a shot . . . ." He cried, he screamed, he swore . . . and crawled over the floor with both hands holding his stomach and feeling too sick and too miserable to care any longer who heard him in his agony. As long as somebody would hear him and shoot a bag of heroin . . . .

At last a gangmate came and acted like the brother of mercy. With the heroin in his blood Jim's pain diminished, his nerves relaxed and finally he was feeling healthy and wholesome again. The dope no longer served to produce a pleasant "high," but it had now become a must in order to live. Jim was

(Continued on page 10)

A Christian Political Party?

BY H. R. JONKER

❸

In the last two articles we got a glimpse of the nature, the purpose, and the methods of our political mandate. We concluded that there were at least 3 possible methods open for consideration — namely, 1) to join one of the existing political parties, 2) to sit as an independent member, or 3) to sit as a member of a newly created Christian Political Party. We tried to make clear that the Bible limits the scope of our methods so as to exclude all methods which ensure the attainment of political power at the expense of our christian principles and our missionary mandate. The ideal situation is of course that we can both exercize our christian principles and missionary mandate, as well as have access to political power.

THE CANADIAN POLITICAL SITUATION

What are the advantages and disadvantages of joining one of the existing political parties? Is there a greater possibility of gaining political power by joining an existing political party than by running as an independent? This of course depends on how the Canadian public votes along party lines — i.e. for party names or party leaders. And to determine this would involve a considerable amount of research which would prove to be very difficult, although it might be somewhat interesting. Nevertheless, it appears that some Canadian citizens do vote along party lines, especially those who are faithful members of one of the existing parties. We can safely conclude that the chance of an individual to gain political power through membership in one of the existing political parties. is considerably better than by running as an independent member. The difference, however, will depend on the type of party, the condition of the party, and the particular riding or constituency in which the seat is being sought.

However, what would happen to our necessary freedom to proclaim and witness our Biblically directed political principles? This of course depends upon the particular party which we intend to join, and upon the extent and intensity of party discipline. Party discipline limits a politician's freedom and ability to follow his conscience. And the intensity of party discipline cannot be fully measured and determined, except by actually joining one of the existing political parties and experiencing the nature and extent of party discipline. Only by joining an existing political party and then sticking to our Biblically-directed principles can we really determine the extent of party discipline and its restrictive powers.

What are the possibilities of sitting as an independent member? As an independent member, a christian politician has a smaller chance of gaining political power, but he probably has more freedom to execute his political mandate. Yet he will not taste the flavour of compromise, which a christian political party, whether in the majority or minority, will definitely have to bend itself too. A Christian Political Party may not compromise those decisions based solely on Biblical principles; all other decisions, however, may have to be compromised, depending upon the size of the minority or majority of the Christian Political Party.

To sit as a member of a newly created Christian Political Party, would allow the members the full freedom to voice their opinions and convictions. This method therefore will always enable the member to realize his missionary mandate, but whether it will enable him to win political power is questionable. The size of our constituencies — which are such that a majority of christian citizens within a single constituency is highly improbable — and the

(Continued on page 10)

If today it was time to plant an apple tree in my garden, and I knew that tomorrow Jesus would come for the last judgment, then I would still plant that apple tree today. —*Martin Luther*

A STATE OF CONFUSION

Adapted from an Article by Prof. Dr. J. Waterink

It is noteworthy to observe how in everyday life many women, and mothers in particular, are continually confusing certain issues.

With mothers of children this confusion causes difficulties between mother and children.

A few specific facts, that I have in mind, and which are quite often seriously misunderstood and confused are: worry, anxiety, apprehension, fear, care for, pay attention to, think about and be responsible for.

About a year ago I spoke to a young and somewhat nervous mother. I tried to explain that there was quite a difference between the afore mentioned conceptions. She honestly admitted to me: "I don't understand it all, to me it's all the same. If I'm responsible for my children, then I must care for them, and that most certainly implies, that in this day and age I must be concerned about them. If you read about all the accidents in the daily newspaper, then I'm worried sick that something might happen to them. And as a result, I, as mother daily live in fear, that something might happen to them."

Of course, I understood her problem completely. But that does not mean I agreed with her. That would mean, that anyone carrying some sort of responsibility would constantly live in fear.

A father is responsible for his family. In other words, he should always be afraid that something could happen to him, which might impoverish the life of his wife and children. And according to the train of thought of this young mother, every human being should live in permanent fear, because everyone has some sort of responsibility in life.

This is far removed from the ideal of the christian, who wants to, can, and may live in happiness.

Wherein, then, lies the mistake? It is evident that the mother is not able to carry responsibility. Responsibility means that you independently take a task upon yourself, of which you are convinced that you must and are able to carry alone.

The mother made the mistake, that she saw responsibility and anxiety as one and the same.

In order to explain this mistake, we should first of all know what anxiety is. Anxiety is not the same as fear. Fear usually implies, something you are afraid of, something that might happen. A child can be afraid of a dog. But if the child is apprehensive or in anxiety, then it is not because of the dog, but because of the child itself. Anxiety is in fact a condition. Such a child, who is apprehensive about dogs, is perhaps also apprehensive about the dark, strangers, loud noises, or what have you.

A painful situation, however, is that some mothers also live in a state of anxiety. And understandably so. Her husband, children and home, are the points on which she concentrates her anxiety. But that kind of anxiety has nothing to do with responsibility. Mother, in this case, does little else but transfer her condition to the situation.

Such things do not happen to mothers only. Every human being who lives in some sort of anxiety, is always on the lookout for objects to be anxious about. That could mean germs, dust, a creek or stream close to the house, a busy highway.

Like confusions also appear for the conceptions: have worries, be worried about, and be worried for. In the condition of be worried about, worry has a grip on man. And sometimes rightly so.

If a child is critically ill, and the parents are worried about it, then they are stricken with worry.

To have worries is something else again. A family, who financially, live from one pay cheque to the next, and who can barely make ends meet, is a family in which worry is always present.

To care for is something else again. A mother cares for her child. A husband cares for his wife. But this can be done without the condition of being worried.

With a healthy "care for" attitude, we have in a manner of speaking "worry" in our power. We then use care in order to take care. You may think this to be a little complicated.

Let me put it very simple then. Do you feel that your responsibility becomes a burden, a worry? Does worry or care get the best of you? As soon as we have the feeling that we are the victims, then something is definitely wrong.

We must always remain responsible people with a calling in life, who fulfill their task with awareness, and who through God's power have gotten a grip on life. As soon as we can comprehend these things, and as soon as we can differentiate between them, then we will find peace and rest in life.

For every man then responsibility is of that nature, that he feels he can handle everything that is requested of him.

A mother with two children, may think that if she had ten, she would never be able to cope with them. Whereas a mother who has ten children might remain calm and able to handle the responsibility.

The important question is: do you know your responsibility?

No one — not a single person can by worrying add an inch to his stature. And why should you be worried for tomorrow — each day brings its own evil. This peace, this ease of a christian to carry responsibility, is the secret of bringing up children in the desired atmosphere.

Mother does whatever her hands find to do, but it is out of the question, that her children will get the feeling that they are constantly surrounded by mother's fear and anxiety.

When the children play on the street, mother commends them to God's care. And when her 17 or 18 year old children go out, she warns them about sin, but not anxiously in a way of "touch not and taste not". She knows that God must save them from sinful behaviour, and that the power of christian behaviour of her children lies in God's hand. And what they are, is the result of the education which father and mother have given them in love.

Many grown-ups also make a mess of their lives, because they cannot find rest and peace in the responsibility given them, to give their lives in God's hand, Who reigns over all.

Luther once said something quite remarkable: "If today it was time to plant an apple tree in my garden, and I knew that tomorrow Jesus would come for the last judgment, then I would still plant that apple tree today."

Many people don't understand that kind of attitude. Hundreds of people, because they think that something might happen half a year from now, constantly live in fear and anxiety. They forget that they only have to do one thing: prayerfully do today, whatever your task may be. And if you don't finish it today, work at it again tomorrow. "Difficult", someone might say. Why difficult? If you find that difficult, then it is because you don't believe it. And if you don't believe it, it is because you have no faith.

That means, you don't give your life to God. Did not Jesus Himself say, that we must look to the lilies of the field?

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

For you who only LOOK but never ACT

Some of you think that only the smart ones are allowed to send in their solutions. For you this is a test. Are you able to solve it? Do not only send your solution in, but also try the others this month. Put your efforts on paper, and let me see them. I am sure you will be "smart" enough to join.

Problem A

Test for aspirant new contestants.

Black: 7 pieces

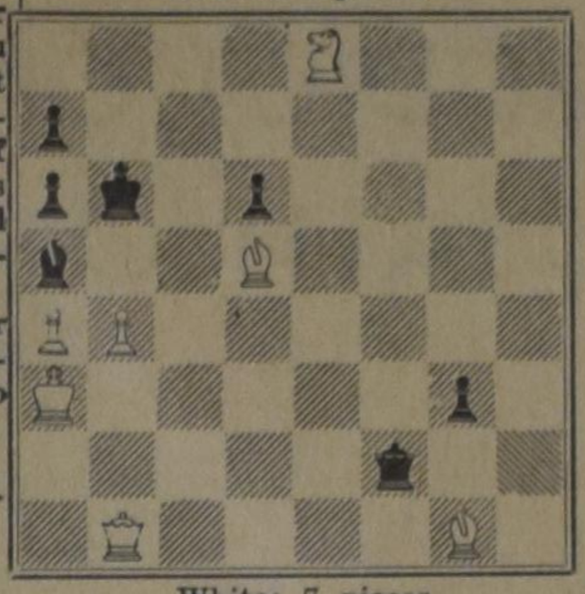

White: 7 pieces

White to play and mate in 2 moves. Bonus of 5 points for new contestants.

Try first what Black can do. This is the standing rule in solving chess problems.

Some of you think that you have no time to solve problems. Did you or will you give any attempt at all to solving this one? If so you have time enough to try at least one problem every month. Start with the easy two-movers. I always mention them in my "notes".

A BONUS OF 5 POINTS will be given to those new contestants who send in the correct solution to Problem "A" (keymove only) and also try one or more this month. (Problems 164-167). Deadline August 20 or 25.

ON TREES

BY JOHAN DIEMER

The other day — and what a fine day it was in Edmonton! — I took a stroll through our neighbourhood which borders on the south-shore of the Saskatchewan river.

Imagine, a well-kept district, adorned with many fine stately old homes which are partly hidden by a rich variety of even older trees and countless other forms of vegetation. Many green shrubs, plants and colourful flowers decorate the lower stories of these houses as well as the lowest parts of the tremendous, weather-worn tree-trunks, their roots firmly and confidently anchored in the cool, dark en fertile soil.

Ageless in appearance and serene in their functions, these sturdy tree-trunks dissolve themselves proudly, but obediently so it seems, towards their pinnacles by branching out into magnificent crowns of leaves og all colours, shapes and sizes. Their crisp edges brightly illuminated, these delicate leaves are forever nibbling away playfully and enthusiastically at the gentle, warm and vivifying sunlight from above.

Colourful birds, some with bright orange chests even, like to play hide-and-seek in this luscious maze of shimmering green leaves. They don't take themselves too seriously though, these natty little birds. The minute they find a good hiding-place, mostly in the deepest shadows of the trees, they must start singing their happy melodies, as if to make sure that they can be found again, of course, in time for the next game. Innocent fun, so to speak, as the leaves, whispering in the breeze, seem eager to please.

As you walk towards the river, the vegetation grows denser, and the streets and avenues become darker with shade. At eye level several streets reflect the cultivated invulnerability of the nave of a magnificent romanesque cathedral. But unlike the vaults of such naves, these streets appear to be covered by an entanglement of irregular multi-groined ceilings. Cottonwood trees, poplars, and willows, planted decades ago on either side of the pavement, allow their branches to flirt above the center of the road; some caress each other shyly, others are irrevocably involved.

The sparkling solos of exuberant birds, which ring through these branches, are accompanied by the symphonic whispering of all those leaves which are rocking peacefully overhead. They could be praising the perfumed lilacs and hyacinthss of which the many colours are radiantly illuminated by countless trembling patches of filtered sunlight. This marvellous spectacle, beautifully generous and powerfully gentle, satiates the overwhelmed pedestrian with serene sentiments of humility and contentment as he strides courteously, with ceremonial ease and awe-inspired curiosity, from one grateful tree to the next.

Suddenly a choir starts singing in unison. The echo of transparent music of silent voices and of continuous, motionless rhythm fills the empty cathedral! Then you are no longer there . . .

* * *

As you turn southwards, the houses become more dominant, the streets less unified. There are fewer trees. Some homes have been removed, leaving gardens covered with weeds. But in places, some fortunate shrubs and trees still hold their own.

In time, the other homes in these blocks will probably also be removed. Modern multi-storied apartment buildings have been planned here. Still further south whole blocks of homes and trees, bulldozed flat to the ground, have been replaced economically by fragile tower-like structures, confusing elegance with sterility.

In these streets, without the continuous shade of trees, the sunshine is tolerated more than it is appreciated. However, the cool marine-blue colour of the sky seems to compensate somewhat for the uncomfortable direct exposure to the sun. This blue colour is so substantial in depth and body, that at times one has the foolish urge to touch it! . .

In fact, some of our geometrical blue-spruces seem more liquid and vapour-like in substance than these famous blue skies on a clear summer day. Sometimes it is impossible even to separate the green foliage from the deep-blue firmament, particularly when fluffy tree-tops are mounted against a clear eastern summer sky in the afternoon, or against such a clear western sky in the morning.

While my thoughts were still occupied by cultivating certain notions of relativety with respect to various material and immaterial aspects of my observations, I noticed two men, busy with digging-tools and lifting-gear, trying to load a fair-sized tree on the back of their pick-up truck. Apparently, the uprooted tree was destined for a new garden farther north.

"How about a hand," they asked. "Alright," said I, "But why don't you first scrape all that mud off those roots?" "Oh no!", said the one who wrapped burlap and twine around the heavy cluster of roots and black earth. "The tree will never make it without its own soil," he continued. Apparently you never rob a fairly mature tree, which is being transplanted, of its native soil, because the roots continue to function properly only when the original chemical composition of the soil is preserved. "Time and the elements will take care of the rest," said the man. I did not want to argue with their experience, and I helped with loading the tree. Then I walked northwards towards my house.

I was glad to be back amongst all those familiar trees, roots firmly anchored in their own soil, proud trunks hopefully offering their foliage to the sunshine, flirting leaves and branches playfully registering the invisible afternoon breeze, and I — a humble pedestrian — perfectly content in the cool refeshing shade of my cathedral — like street, entering my HOME while the choir was still singing

Ruler Supreme, Who hearest
humble pray'r,
Hold our Dominion in Thy
loving care . . .

(From the Canadian anthem)

Some of my native burlap may be rotted away by now; but no FEAR! There's work to be done . . . Let me see, what did I do with that BOOK?

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

•

LICENSED MUNICIPAL AUDITOR

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

DRUG ADDICTION

(Continued from page 9)

addicted, hooked. Hooked for life, they said . . . .

CRIME AND NARCOTICS

Crime is closely connected with drug addiction. The traffic of dope is illegal in most countries and as a result highly punishable. Nevertheless this unlawful business is booming all over the world.

As is understandable only the very wealthy addicts are able to pay for their drugs out of their own purse. The rest has to take the money out of someone else's.

Take New York City for example, where half of the American dope addicts live. Officially the city has 50,000 addicts. These are the ones who have been jailed and hospitalized for their habit, but in reality there are many thousands more. Half of them are negroes and twenty per cent of the total amount are women.

Each addict spends an average of 20 dollars a day for drugs, although a confirmed addict might use up to $60 daily. At least $1,000,000 in dope is illegally handled in New York's streets each single day of the year! A big lump of this million dollars has to be stolen. The remaining balance is taken care of by prostitution and pushing drugs, which both are by no means lesser crimes.

Fifteen per cent of New York's burglaries are committed by drug addicts. It isn't surprising that the junkies prefer simple crimes. They neither have the time nor the energy to work out a complicated trick for a more time consuming, more profitable and also more dangerous felony. All the junkies want is enough money to buy themselves one or two decks of heroin. So they snatch purses, steal whatever they can from trucks, stores, cabs — the car radio for example — and they even rob their own relatives, friends and gang members if they see the opportunity to do so. Not one person in the whole world is considered "untouchable" by them as far as his money or possessions are concerned.

That's why they say of themselves that they are animals. Moral codes, the thinnest layed of civilization and the last rests of their human dignity disappear completely as far as getting hold of narcotics are concerned. Especially when drugs are scarce on the illegal market, the addict will do everything in his power to get the needed supply, even if this means he has to walk to the other end of the city for it, to wait for hours and hours for the arrival of a connection, or to rob his own friends of it, if they have a shot left. He will pay more for it than usual, in fact he is willing to pay any price as long as he can buy some.

Normally and addict who needs $20 daily to feed his need, has to steal at least $60 or more since the receiver of the stolen goods requests about 1/3 to 4/5 of the value of the loot. For those who need $50 a day for their own use or who have to pay much more for a bag in times of scarcity, "petty" thieving doesn't help much to provide the required amount of money.

Unfortunately there are other ways open for the addicts to get the heroin money: To become pushers themselves.

(To be continued)

POLITICAL PARTY ?

(Continued from page 9)

growing secularization of our society, reduce the chances of winning an election to a considerable extent.

If it is at all possible to glorify God while a member of one of the existing political parties, then we should by all means employ this method.

The Canadian political scene, however, seems to be moving towards a period in which the social diversity of our Canadian society will increasingly make its appearance on the political scene; it is to be expected therefore that in the future political parties will tend to increase (this increase has already started in the last few years), thus making political majorities increasingly more difficult. In the decades ahead therefore, minority and coalition governments will be leading the Canadian nation to its destiny. If this tendency will materialize, then the feasability of creating a Christian political party is not as slim as has often been predicted.

THE BEST METHOD

Which method will best ensure the achievement and realization of our purpose? Our secondary goals in order of preference were as follows: 1) to witness and tell others about the christian approach to politics, and 2) to gain political power. On a Biblical basis we can only say that we must carry out the first goal, but the Bible does not directly command us to realize the second goal. The only conclusion we can make (on a Biblical basis) therefore is that we must adopt a method which will realize the first goal; the Bible does not directly compell us to adopt a method which will realize the first and second goal.

Because the first goal — our missionary mandate —can be realized both as an independent member and as a member of a Christian Political Party, it follows that we can not deduce the need for a Christian Political Party on a purely Biblical basis.

Given our Canadian Political Situation, we can conclude that if party discipline is sufficiently weak to allow us the freedom to exercize our missionary mandate, the method of joining one of the existing political parties is the best method (not the christian method) of achieving and realizing both secondary purposes. It is not 'the christian' method, because under the above conditions there are two methods which are not against the Word of God — thus both may be called 'christian methods'.

If on the other hand it is found that party discipline in the existing political parties is too strong to enable a christian politician to exercise what we have called his missionary mandate, then the creation of a Christian Political Party might turn out to be a necessary step to take. But such a step will not be taken because the Bible clearly directs us towards the creation of a Christian Political Party; it will be taken because the Canadian Political Situation denies us the possibility of realizing our political mandate by methods other than through the means of a Christian Political Party.

Until such a situation and time arise, anyone who has an innate desire to gain political power and to exercise the political authority delegated from God, may join one of the existing political parties or sit as an independent member, and test his freedom by voicing his Biblically-directed opinions. There is nothing sinful about joining one of the existing political parties as long as the ability to glorify God through the exercise of our political and missionary mandate remain open. There is no evidence that the existing political parties, whether in the United States or in Canada, are institutions which are organized by the anti-Christ or which are directly opposed to the Christian faith in an organized manner. To take such an attitude, without the proper evidence, would be to force such institutions to become anti-Christian.

The conclusions which we can now make, can be formulated as follows:

1) there is no evidence that the existing political parties are institutions of the anti-Christ; therefore the method of joining one of these parties can be employed as long as party discipline does not restrict our freedom to such a degree that we are no longer able to execute our political mandate and stick to our Biblical principles;

2) both other methods — namely as an independent member, or as a member of a Christian Political Party — may be used to realize our political mandate;

3) the need for a Christian Political Party can not be derived from Biblical principles only; the creation of a Christian Political Party therefore, although desirable in some ways, is not a necessary step to take;

4) the best method for achieving the purpose of our political mandate is through membership in one of the existing political parties, since here the possibility of realizing the purposes of our political mandate is much greater than in the other methods; this holds as long as party discipline does not restrict our freedom to execute our political mandate.

THE TORONTO SYMPHONY ORCHESTRA

and the Commonwealth Arts Festival

From a conversation back in 1956 between the celebrated violinist, Yehudi Menuhin and Ian Hunter, a noted British artistic director, sprang the idea of holding the Commonwealth Arts Festival. This complex gahering of global artistic talent has now been planned to take place this year between September 16 and October 2, in London, Glasgow, Cardiff and Liverpool, and will see participation by 18 Commonwealth countries. Actors, writers, artists, musicians, singers, painters, sculptors and craftsmen will bring their plays, concerts, exhibitions and shows together in one great festival which will present the cultural backgrounds of a quarter of the earth's people.

Canada will participate in the festival by sending to Great Britain the Toronto Symphony Orchestra — an orchestra that last year made an extended tour of the United States where it was received with outstanding enthusiasm.

Nearly 60 years old, the Toronto Symphony Orchestra was directed by such famous conductors as Sir Ernest MacMillan for 25 years (1931-1956) and Mr. Walter Susskind (1956-1965). For its participation in the Commonwealth Arts Festival in Great Britain, the orchestra will have the dstinguished services of the young Japanese conductor, Seiji Ozawa, who has been appointed to succeed Mr. Susskind. With an impressive record of international achievements already to his credit, (he won first prize at the International Competition of Orchestra Conductors at Bescançon, France, in 1959), Mr. Ozawa has conducted famous orchestras across the United States, Europe and in Japan. His assistant conductor — 21-year-old Boris Brott of Montreal — is believed to be the youngest of any leading orchestra in North America.

From its previous years of giving concerts in North America, and during its forthcoming part in the grand Commonwealth Arts Festival — first of what is hoped to be similar festivals held every three years in different parts of the Commonwealth — the Toronto Symphony Orchestra will add to the nation's musical lustre, bring fine credit to the great Canadian city that sponsors and nourishes its 85 outstanding instrumentalists and their excellent concerts.

Story by John Ough.
Photos by National Film Board.

Seiji Ozawa, young Japanese conductor of the Toronto Symphony Orchestra, studies a musical score. He will conduct the orchestra during forthcoming Commonwealth Arts Festival in Great Britain.

PETER DE HAAN & SON
Better
CAR SALES,
REPAIRS and SERVICE
Two Class A Licensed Mechanics at your service
FINA STATION
1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

A. Hosmar, C.A.
CHARTERED
ACCOUNTANT
47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
For all your books and records.
PRICE LIST ON REQUEST
1058 Main Street West,
Hamilton, Ontario
Phone JA 8-1932

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" $0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord, we announce the birth of our daughter

MARY LOUISE

born July 11, 1965.

A sister for Harry, Jane, John, Bill, Wilma, Diane and Esther.

Mr. and Mrs. John Jelsma

301 Talbot St. N., Simcoe, Ont.

With gratitude to God we are happy to announce the birth of our daughter

CORINNA HELENA

Mr. and Mrs. John Rustenberg

July 21st, 1965

237 Main St. W.
Grimsby, Ontario.

With gratitude to God we are happy to announce the birth of our daughter

YVONNE KAREN

Rev. and Mrs. P. Kranenburg

A sister for Elizabeth
Henry
Janette

August 1st, 1965.

R.R. 1, Jarvis, Ontario.

PERMANENT POSITION

for reliable married man on S.P.F. Swine operation for large Feed Company in the Kitchener area.

Good wages, house, heat, hydro, medical benefits supplied.

For further information and appointment contact Mr. Peter Vanderzwaag, Martin's Farm, R.R. 1, St. Agatha, Ont. Telephone St. Clements 519-699-5703.

Mr. and Mrs. H. J. Meima announce with pleasure the marriage of their daughter

DOREEN

to

MR. NICK BAKKER

son of
Mr. and Mrs. D. Bakker

of Picton, R.R.2, Ontario

Saturday, August 7, 1965
at 3 o'clock in the afternoon
in the
Hebron Christian Ref. Church
Whitby, Ontario

The Reverend J. Van Harmelen officiating.

Reception 7.30 o'clock in the Church Hall.

73 Scott Street, R.R. 3,
Oshawa, Ont.

Future address:
G R 6, Box 47,
R.R. 3, Bowmanville, Ontario.

BERNHARD HENDRIK HUININK

and

EVERDINA JOHANNA HEKMAN

wish to announce their marriage, the Lord willing, on August 14, 1965 at 2 P.M., in the First Christian Reformed Church of Woodstock, Ontario, Rev. A. B. Roukema of London officiating.

415 Chatham St., Brantford, Ont.
Brant Sanatorium, Brantford, Ont.

Future address:
76 Walnut St., Brantford, Ont.

On July 31, 1965, we celebrated with our parents and grandparents

JACOB SCHEFFER

and

SOFIA SCHEFFER-DE RIJK

their 25th wedding anniversary.

Wedding text: Psalm 33:18 "Behold, the eye of the Lord is on those who revere Him, on those trusting in His mercy."

We pray for many more years together.

Joost and Yda Koedoot
Deana and Tamara
John and Diana (fiancee)
Rien and Sandra (fiancee)
Margaret
Jacob

6231 - 112 Ave.,
Edmonton, Alberta.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by
J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

The Worthy and the Wicked

by

WILLIAM ENGELAGE

A suspense novel capturing the commendation and the corruption of people during World War II in the Netherlands.

—

A valuable bracelet is the main object of interest to greedy men who succeed in selling it by means of force. The explanation of the recovery creates a surprising climax.

—

$2.00 per copy (for cheques 15¢ extra)

—

ORDER FROM YOUR BOOKSTORE OR FROM THE AUTHOR

WM. ENGELAGE, R.R. 2, NEWMARKET, ONT.

In His infinite wisdom the Lord has taken suddenly unto Himself our dear little son and brother

RODNEY

almost 4 years old.

Mr. and Mrs. S. Wolters
John
Benjamin

July 17, 1965.

P.O. Box 251,
Lethbridge, Alta.

Sunday, July 25th, 1965, the Lord suddenly took unto Himself our beloved daughter and sister

ANNETTA WILMA

Age 5 years.

Suffer the little children to come unto me, and forbid them not: for to such belongeth the Kingdom of God.
Luke 18:16.

Mr. and Mrs. W. Heuving
Jenny
Harry
Cecil
Norma-Joyce

Box 262, Athens, Ont.

GROCERY AND TEXTILE RETAIL BUSINESS FOR SALE

For Sale, Imported Groceries, Specialties and Textiles Store in Eastern Ontario. Includes specially built delivery truck. For further details, please write to No. 1817 Office Calvinist Contact.

Families visiting or, wanting to settle in the

KELOWNA AREA

are welcome to call or write,

MR. G. JANSEN,
1453 BRAEMAR STREET,
PHONE 762-0400

or,

MR. R. FEENSTRA,
R.R. 4, GORDON ROAD,
PHONE 762-8988

for information regarding employment, housing, etc.

At this time we are trying to establish a church in Kelowna and more families are required. A classical home mission committee considers excellent possibility for potential mission field.

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga

Certified Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

CROSS WORD PUZZLE

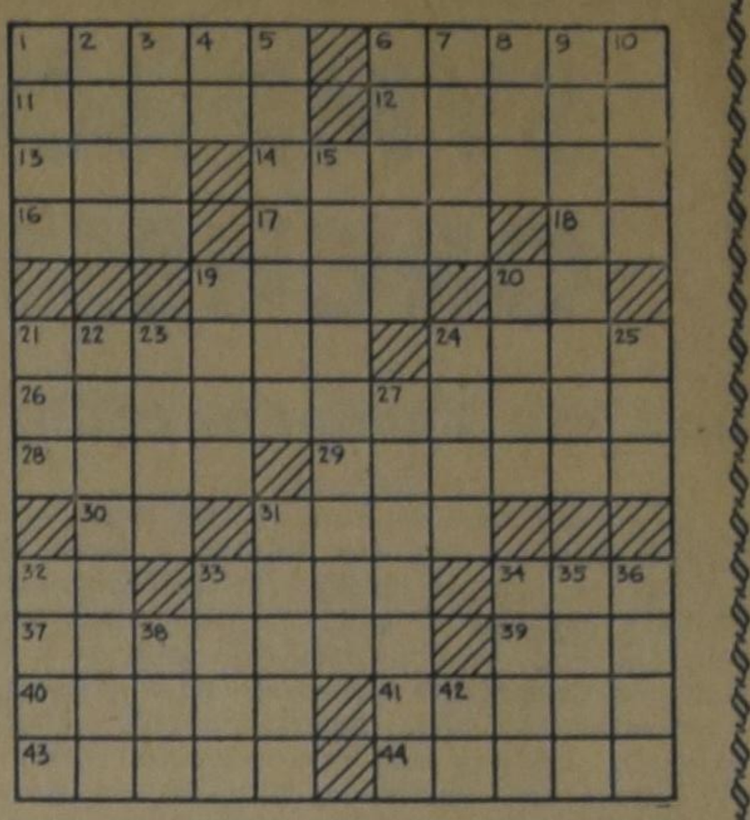

ACROSS
1. Timid person
6. Sandbars
11. Norse god of the sea
12. Girl's name
13. A scolding woman
14. Napoleon's title
16. Arid
17. Anguish
18. Wrong font: abbr.
19. Duke Ellington's crew
20. In Denmark, Knight of the Elephant: abbr.
21. Performers
24. Blaze
26. Large yellow flower
28. Lampreys
29. A bluish mineral
30. Sun god
31. Measure
32. Diatonic note
33. Congo fish
34. Loiter
37. Grants
39. Poem
40. Shade of purple
41. Book of the O. T. Apocrypha
43. Change
44. Hits: sl.

DOWN
1. Beach boy's delight
2. Listen
3. Yolky
4. East Indies: abbr.
5. Make ready
6. Quick
7. West of Nod
8. Always
9. A floret
10. Slave
15. City: Ohio
19. Raps
20. New Zealand bird
21. Total of one's years
22. Of office work
23. India weight
24. People
25. Before
27. Grass-hopper-like insects
31. More genuine
32. One of baby's first words
33. ——, honor and obey
34. Timber wolf
35. Mine entrance
36. Obtains
38. Slice
42. Cry of pain

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

Bakery trade or exchange — complete equipment including 6 room brick home and store showing fine profit — illness forces sale. $4000,00 to one long term mortgage. Call Mr. Moyer.

MAIN AGENCIES LIMITED
REALTOR

JA 7-9153 — 42 Main St. West,
Hamilton, Ont.

RIC
REALTY LTD.

Residential Industrial Commercial

Ask for MR. H. SNOEK

4938 Yonge St. Willowdale
222-2581

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(30)

He moved her idea to the outer circle of his thoughts to return to his consideration of McCaig's remark. Since, without Polly, he had no place and no desire for a place among his own countrymen, why not make the best of what he had found here? Some white men found the climate impossible. His body had survived the worst conditions it would ever meet and was now, in defiance of McCaig's forebodings, full of vigour. He was happy — or would be if he reconciled himself once and for all to the fact that Mary was lost to him. If he deliberately entered into closer engagements with the natives it would help him to gain a feeling of permanence, to allay his restlessness. A wife, in time several wives judiciously chosen, would give him connection and advantage in trade. It would also be preferable in comfort to his present dependence on uncertain and desultory relations with an assortment of slaves, and the constant risk of running foul of some law of the Purrow — although that in itself, he reflected perversely, was not without zest. An establishment of his own, enough women — wives, concubines or slaves — to minister to his comfort and enable him to entertain as he pleased; books — eventually he must assuage his long unsatisfied craving for books; unlimited freedom of action for a song — or as short — a time as he to live. What more, always excluding the One Thing, could he want? And how much less he had recently had!

He was not given to long deliberation. By the time McCaig returned, he had entered into preliminary talks with the chief regarding his daughter by a young third wife, a light Camma girl from the Ivory Coast. John was enormously amused by the gravity of the preliminaries for a wedding in which the bride would expect to share her husband with any number of other women and, even as first wife, be little more than an upper servant to the lord. The ceremonial could not take place immediately, both because of his next trading trip and because the season was not propitious — it was learned by elaborate divination — for marriages. But the chief was pleased and gracious. She was without blemish — and still, by choice, a virgin. Did Mallam Newton object to that? Virginity, though rare, was honoured in his tribe. There were other tribes in which no man would accept a virgin as wife. The detriment could be duly removed before marriage if desired. Newton would, of course, inspect her. And as for price — John, controlling any evidence of amusement, solemnly waived the disadvantage of virginity, and tried to subject his future bride to an inspection as critically appraising and impersonal as he was learning, in spite of temperamental difficulties, to bestow on the slaves he purchased. The girl, perfect from her small shaven head to her small shapely feet, was restive under the scrutiny and showed such evidence of natural modesty that John could not bring himself, though urged, to count her teeth and ascertain the truth of her father's claims as if she were a young animal. Passion was one thing — that overwhelming urge which he had not the power, nor any longer the desire, to resist; but he was not yet sufficiently acclamitized in his thinking to treat this girl, who might bear children to him, as if he were buying horse flesh. He declared himself satisfied, consented to undergo the ritual of blood-brotherhood with the clan and began to make plans for a house near the factory.

McCaig, returning from the Plantanes with tidings of Mr. William's pleasure at their success, heard the news without surprise.

"I suppose you've faced the possibility of a complete change of mind in the future? What if, when you make your fortune, you wish to go back to England?"

"I shall go, I suppose," said John indifferently. "Why live in the future as you and Mr. Williams are doing? I prefer to take what is offered here and now."

"I hope your domestic arrangements won't interfere with our pipe and our cards," McCaig observed drily, "though it would be better for my purse to play less often. You must have influence with the spirits, for I've never had worse luck than when I play with you."

"I'm a good hand, as you'd say if you won, and not put it down to luck," said Newton. "Perhaps Mr. Brownridge will join us in a game tonight."

The Mr. Brownridge in question was another trader from Gambia whose boat had caught up with McCaig's in the river. As a white man he had been welcomed to the hospitality of the factory, and dinner was under preparation. His arrival interrupted their conversation now and John was confirmed in the dislike which he had felt on first sight of him. A powerful man, almost equal to Clow in stature, he had an offensively supercilious manner and an unpleasant, knowing laugh. As the meal proceeded, Newton, who was not usually harsh in judgment, wondered why he himself had been subjected to so much ill-treatment in a world which allowed this creature to live in maturity. Repeatedly during the meal a covert sneer or an insolent glance from his light-blue eyes provoked him to a quick retort, and McCaig exercised all his powers of diplomacy to prevent an open breach.

After dinner they played three-handed whist, but again Brownridge's irritating manner and veiled innuendos when Newton won incensed him, so that after one game he pushed back his bench and stood up.

"It's a better game for four or two," was all the comment he allowed himself and, leaving McCaig to entertain the guest, went outside to walk off his annoyance in the starlight.

He had almost succeeded, for the spacious air and the fragrant land breeze from the river were soothing; and he was re-entering the candlelit living-quarters of the factory when the newcomer's voice, strident under the influence of the excellent rum he had been drinking, struck him coldly:

"Growing black? What else can you expect? No self-respecting whites are going to accept Clow's drudge, an Englishman who has licked P.I.'s European boots. Each to his own, I say."

"Mr. Brownridge," — McCaig's Lowland accent was very marked — "may I remind you that you are speaking of my partner and the trusted servant of Mr. Williams? I am bound to resent comments which reflect adversely upon his judgment."

"No offense meant." Brownridge's voice restored the offense which the words subtracted. "You have to make the best of the situation — more honour to you. And for Mr. Williams's sake I hope the young deserter has learned his lesson and won't try any sharp practice on him as he did on Clow . . ."

"That's a lie," said John coming into the circle of light and loosing his pent-up wrath in a stream of profanity animadversive of his accuser's person, conversation, mannerisms, and pedigree, which brought Brownridge to his feet, the cynical sneer gone. The visitor replied in kind. Newton, without repeating himself once, returned to the verbal attack and McCaig flung himself between them to prevent their gigantic guest from striding over to chastise his partner.

"Mr. Brownridge, remember you are our guest," he protested, "and Mr. Newton had provocation."

"I'm not asking for protection," said John, ungratefully, though his clear head realized that he was no match for Brownridge with his fists. "It's like a bully's cowardice to malign my character and then provoke a fight with a man smaller than himself." And John's five-foot-eight-inches, even when his frame was more robust, would have been ill-matched with his attacker's massive six-foot and more. "If he is as brave as his words, let us fight it out with pistols."

Brownridge hesitated. McCaig seized the opportunity.

"John, Mr. Newton." He quickly reverted to the formal title. "Think what you are doing. It outrages all the laws of hospitality. It will lower prestige immeasurably with the natives if you are successful, and if you aren't, consider my position, consider your obligation to Mr. Williams."

Brownridge had also been considering. He had no idea how good a shot Newton was, but in the middle of an exploratory trading-trip he was not inclined to find out. If McCaig had not interfered he could have given the foul-mouthed young blackguard a good thrashing. As things were, he took discreet refuge in McCaig's plea.

"Sorry to forget what I owe you as host, Mr. McCaig," he said, "though no other consideration could make me overlook your partner's insults."

"I am not asking you to overlook them," interrupted John, pressing the advantage which his suggestion had given him. "I challenge you to meet me in the morning — you may have Mr. McCaig for a second and I shall do without . . ."

"Mr. Newton," said McCaig patiently, "if you have no concern for your own safety, let me repeat what I said about your duty to Mr. Williams and the feeling even of the tribe here. You cannot shoot a man who has broken bread under your roof."

"I will have satisfaction," said John stubbornly, wondering a little at the tenacious anger which possessed him. All the resentment, the bitterness, the implacable hatred which his former harsh treatment both on the Harwich and under Clow had engendered, was revived and concentrated on this contemptuous newcomer. "Very well, Mr. McCaig. If we cannot meet now and here will you exact a promise from Mr. Brownridge to meet me at a more convenient place and season?"

This McCaig proceeded to do, eliciting from the trader the probable time of his return from his visit to the Tong River and an assurance that he would meet Newton after due formalities either there or at the Plantanes. They parted for the night, and if John awoke in the morning feeling rather relieved than otherwise, his relief was due to pride in having maintained his honour more than to concern about the outcome of the duel.

Brownridge went his way, disappearing like a dirty cloud from a serene horizon, and the partners busied themselves with preparation for Newton's next up-country trip. February was well advanced and he was anxious to return before the rainy season. It would take him far inland up a tributary of the Kittam which led directly away from the sea.

"I thought you were bringing more rum and cider," he observed to McCaig, looking over a depleted stock. "Did you not bring any guns back with you? There are only half a dozen here."

"Mr. Williams was short himself," said McCaig.

"Flints," said John, enumerating. "We are low on knives too. It seems a pity to make the trip, lacking those. If we could hail a passing ship we might purchase what we need."

"Go down to the shore and watch for one," agreed McCaig. "Though I cannot say I'm too sanguine. In general those that pass keep well out from shore, not expecting to trade here. Still there is no harm in trying."

John returned several hours later without success.

(To be continued.)